Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **KOMISSION ASETUS (EY) N:o 817/2004,**

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(EYVL L 231, 30.6.2004, s. 24)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1360/2005, annettu 18 päivänä elokuuta 2005	L 214	55	19.8.2005

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 333 , 9.11.2004, s. 14 (817/2004)

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 817/2004,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([1]) ja erityisesti sen 34, 45 ja 50 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 vahvistetaan EMOTR:n maaseudun kehittämistuelle yhtenäinen oikeudellinen kehys, ja erityisesti sen II osastossa määritellään tukikelpoiset toimenpiteet, niiden tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet. Tätä kehystä sovelletaan maaseudun kehittämistukeen kaikkialla yhteisössä.

(2) Kehyksen täydentämiseksi hyväksyttiin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26 päivänä helmikuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 445/2002 ([2]), ja siinä otettiin huomioon asetuksen (EY) N:o 1257/1999 55 artiklan 1 kohdassa kumottujen neuvoston eri asetusten mukaisesti täytäntöönpannuista välineistä saatu kokemus.

(3) Asetukseen (EY) N:o 445/2002 on tehty huomattavia muutoksia. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 muuttamisen yhteydessä otettiin lisäksi käyttöön neljä uutta toimenpidettä, joita varten näyttää olevan syytä säätää yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt. Ohjelmakauden alusta saadun kokemuksen perusteella on toisaalta syytä selkeyttää eräitä säännöksiä, erityisesti niitä, jotka koskevat ohjelma-asiakirjojen muutosmenettelyä, ohjelmien varainhoitoa ja tarkastuksia. Selkeyden ja järkevyyden vuoksi olisi näin ollen annettava uusi asetus asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja kumottava asetus (EY) N:o 445/2002.

(4) Kyseisissä soveltamista koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä on syytä noudattaa toissijaisuusperiaatetta, ja sen vuoksi ne on rajoitettava sääntöihin, jotka on välttämätöntä hyväksyä yhteisön tasolla.

(5) Tukikelpoisuusperusteiden osalta asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetään maatiloilla ja jalostuslaitoksissa tehtäviä investointeja sekä nuoria viljelijöitä koskevan tuen kolmesta perusedellytyksestä. On määriteltävä määräaika näiden edellytysten täyttämiseksi ja täsmennettävä sen määräajan kesto, jonka jäsenvaltiot voivat myöntää tietyille tuensaajille vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, kun kyse on investoinneista, jotka on toteutettu kyseisten vaatimusten noudattamiseksi.

(6) Maatilojen ja jalostuslaitosten investointien osalta yhteisön tuen edellytyksenä on, että kyseisille tuotteille on olemassa tavanomaiset markkinat. On syytä vahvistaa yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt näiden markkinoiden arvioimiseksi.

(7) Ammatillisen koulutuksen tukea ei ole syytä laajentaa koskemaan tavanomaista maa- ja metsätalousalan koulutusta.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004 (EUVL L 91, 30.3.2004, s. 1).

([2]) EYVL L 74, 15.3.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 963/2003 (EUVL L 138, 5.6.2003, s. 32).

▼B

(8) Varhaiseläketuen edellytysten osalta on tarpeen ratkaista erityisongelmat, jotka aiheutuvat tilan luovuttamisesta silloin, kun luopujia on useita tai kun luopuja on vuokraviljelijä.

(9) Epäsuotuisilla alueilla luonnonhaittakorvausten olisi oltava useiden viljelijöiden yhteisesti käyttämien alueiden osalta kunkin viljelijän saatavilla suhteessa kyseisen maan käyttöoikeuksiin.

(10) Olisi täsmennettävä maatilojen neuvontapalveluita toimittamaan hyväksytyiltä viranomaisilta tai virastoilta edellytettävä toimivalta ja keinot.

(11) Maatalouden ympäristötuen tai eläinten hyvinvointia koskevan tuen osalta voidaan määrittelemällä erilaisiin maatalouden ympäristösitoumuksiin tai eläinten hyvinvointiin liittyvät vähimmäisedellytykset, jotka viljelijöiden on täytettävä, varmistaa maatalouden ympäristötuen tasapainoinen soveltaminen sen tavoitteiden mukaisesti ja maaseudun kestävää kehitystä edistäen.

(12) Laatuohjelmaan osallistuvalle viljelijälle myönnettävän tuen osalta olisi täsmennettävä tuotteet, joita tuki koskee, sekä kiinteät kustannukset, jotka voidaan ottaa huomioon tuen määrää laskettaessa.

(13) Jotta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklassa käyttöön otetut menekinedistämistoimenpiteet ja maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla 19 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2826/2000 ([1]) vahvistettu tiedotus- ja menekinedistämistoimia koskeva järjestelmä täydentäisivät toisiaan, olisi vahvistettava laatutuotteiden menekinedistämiseen myönnettävää tukea koskevat yksityiskohtaiset edellytykset, erityisesti tuensaajien ja tukikelpoisten toimien osalta. Lisäksi, jotta vältetään päällekkäisen rahoituksen myöntämisen riski, on tarpeen sulkea maaseudun kehittämiseen myönnettävän tuen ulkopuolelle tiedotus- ja menekinedistämistoimet, joille myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 2826/2000 mukaisesti.

(14) Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamiseen tarkoitettujen investointien valintaperusteet olisi vahvistettava. Saadun kokemuksen mukaan nämä perusteet olisi määriteltävä pikemminkin yleisten periaatteiden kuin alakohtaisten sääntöjen perusteella.

(15) On syytä poiketa tietyin edellytyksin asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan säännöksistä, joissa suljetaan tuen ulkopuolelle kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden kaupan pitämiseen tai jalostukseen tarkoitetut investoinnit yhteisön syrjäisillä alueilla.

(16) Tietyt metsät, jotka suljetaan metsätalousalan tuen ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olisi määriteltävä täsmällisemmin.

(17) Olisi vahvistettava maatalousmaan metsittämiseen myönnettävän tuen ja metsien ekologisen tasapainon säilyttämiseen ja parantamiseen myönnettävien maksujen yksityiskohtaiset edellytykset.

(18) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaan tukea myönnetään muihin sellaisiin toimenpiteisiin, jotka liittyvät maatalouden toimintoihin ja niiden muutokseen sekä maaseudun toimintoihin, jotka eivät kuulu minkään muun maaseudun kehittämistoimenpiteen soveltamisalaan. Koska tämän artiklan soveltamisalaan voi kuulua monenlaisia toimenpiteitä, olisi suotavaa jättää tukeen liittyvien edellytysten määritteleminen ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtäväksi osana ohjelmatyötä.

(19) Olisi vahvistettava useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännöt, joilla varmistetaan erityisesti tavanomaisten hyvien maatalouskäytäntöjen periaatteiden soveltaminen silloin, kun ne ovat toimenpiteiden perusteena, sekä pitkäaikaisten sitoumusten riittävä jousta-

([1]) EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

▼B

vuus, jotta niihin mahdollisesti vaikuttavat tekijät voidaan ottaa huomioon ilman, että vaarannetaan kuitenkaan eri tukitoimenpiteiden tehokasta toteuttamista.

(20) Maaseudun kehittämistuen rahoittaminen ja yhteisten markkinajärjestelyjen osana annettava rahoitustuki on syytä erottaa toisistaan selkeästi. Poikkeusten periaatteesta, jonka mukaan yhteisten markkinajärjestelyjen tukijärjestelmien soveltamisalaan kuuluville toimenpiteille ei myönnetä maaseudun kehittämistukea, on perustuttava jäsenvaltioiden erityistarpeidensa perusteella avointa hyväksymismenettelyä noudattaen ohjelmissaan esittämiin ehdotuksiin.

(21) Maaseudun kehittämistuen osana maksettavat maksut on maksettava täysimääräisinä tuensaajille.

(22) Komission asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 ([1]) vahvistetaan rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ([2]) soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt rakennerahastoista osarahoitettujen toimien ja siten EMOTR:n ohjausosastosta osarahoitettujen toimien menojen tukikelpoisuuden osalta. Johdonmukaisuuden vuoksi asetuksen (EY) N:o 1685/2000 säännöksiä on voitava soveltaa myös EMOTR:n tukiosastosta osarahoitettaviin toimenpiteisiin, jollei asetuksessa (EY) N:o 1257/1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ([3]) sekä tässä asetuksessa toisin säädetä.

(23) Asteikkojen vahvistaminen yksikköhintoja varten on käytäntönä eräiden asetuksen (EY) N:o 1257/1999 30 artiklan ensimmäisen, toisen ja kuudennen luetelmakohdan sekä 31 artiklan mukaisesti osarahoitettujen investointien osalta. Selkeyden ja näiden toimenpiteiden hallinnoinnin yksinkertaistamisen vuoksi olisi vuodesta 2000 alkaen säädettävä mahdollisuudesta vapauttaa tuensaajat velvollisuudesta esittää asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 edellytetyt laskut. On myös syytä vahvistaa tällaisten asteikkojen soveltamisedellytykset tehokkaan hallinnoinnin takaamiseksi silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät niitä.

(24) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta maaseudun kehittämistoimenpiteisiin kaudella 2000–2006 maksettavan tuen ohjeellisesta jaosta jäsenvaltioittain 8 päivänä syyskuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 1999/659/EY ([4]) täsmennetään menotyypit, jotka ovat erottamaton osa jäsenvaltioille myönnettäviä varoja. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyä maaseudun kehittämistukea koskevista siirtymäsäännöistä 9 päivänä joulukuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2603/1999 ([5]) säädetään lisäksi, että eräisiin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 tehtyihin sitoumuksiin liittyvät maksut voidaan tietyin edellytyksin sisällyttää kautta 2000–2006 koskevaan maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön. Näin ollen on määriteltävä, mitä komission hyväksymässä ohjelma-asiakirjassa kullekin maaseudun kehittämissuunnitelmalle määriteltävään yhteisön tuen kokonaismäärään sisältyy.

(25) Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat valinneet maaseudun kehittämisen alueellisen ohjelmatyön, olisi joustavamman varainhoidon varmistamiseksi säädettävä mahdollisuudesta ilmoittaa kullekin alueelliselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön tuen kokonaismäärä erillisessä päätöksessä, johon sisältyy koko jäsenvaltiota koskevan rahoitustaulukon koonnelma.

([1]) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 39. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 448/2004 (EUVL L 72, 11.3.2003, s. 66).

([2]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3).

([3]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

([4]) EYVL L 259, 6.10.1999, s. 27. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2000/426/EY (EYVL L 165, 6.7.2000, s. 33).

([5]) EYVL L 316, 10.12.1999, s. 26. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2055/2001 (EYVL L 277, 20.10.2001, s. 12).

▼B

(26) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ([1]) 5 artiklassa täsmennetään lisäksi, että ympäristönsuojeluvaatimusten noudattamatta jättämisestä aiheutuvista seuraamuksista ja mukauttamisesta saatavat määrät ovat jäsenvaltion käytettävissä yhteisön lisätukena tietyille maaseudun kehittämistoimenpiteille. On määriteltävä, mitä komission hyväksyntä koskee näiden toimenpiteiden yhteydessä.

(27) On syytä vahvistaa yksityiskohtaiset soveltamista koskevat säännöt maaseudun kehittämissuunnitelmien esittämisestä ja niiden tarkistamisesta.

(28) Maaseudun kehittämissuunnitelmien laatimisen helpottamiseksi sekä niiden tarkastelun ja hyväksymisen helpottamiseksi komissiossa olisi määriteltävä yhteiset säännöt näiden suunnitelmien rakenteesta ja sisällöstä erityisesti asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan säännösten perusteella.

(29) Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen muutoksia koskevat edellytykset olisi vahvistettava, jotta komissio voi tutkia tällaiset muutokset tehokkaasti ja nopeasti.

(30) Hallintokomiteamenettelyä on sovellettava ainoastaan silloin, kun maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin tehdään merkittäviä muutoksia. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä muista muutoksista ja ilmoitettava niistä komissiolle.

(31) Tehokkaan ja säännöllisen seurannan takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle sähköisesti ajantasaisen koonnelman ohjelma-asiakirjoistaan.

(32) On syytä antaa yksityiskohtaiset säännökset EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti rahoitettavien toimenpiteiden rahoituksen suunnittelusta ja rahoitusosuuksista.

(33) Tätä varten jäsenvaltioiden olisi raportoitava komissiolle säännöllisesti maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoituksen toteutumisesta.

(34) On syytä toteuttaa toimenpiteitä, joilla taataan maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen määrärahojen tehokas käyttö ja säätää erityisesti siitä, että komissio myöntää maksajavirastoille ensimmäisen ennakon sekä siitä, että varat mukautetaan tarpeiden ja aiempien tulosten mukaan. Investointitoimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi myös säädettävä mahdollisuudesta myöntää tietyin edellytyksin ennakoita tietyille tuensaajaryhmille.

(35) Talousarvion kurinalaisuutta koskevia ja erityisesti jäsenvaltioiden puutteellisiin tai virheellisiin ilmoituksiin liittyviä yleisiä sääntöjä on syytä soveltaa tässä asetuksessa vahvistettujen erityissääntöjen lisäksi.

(36) Maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoitushallinnon yksityiskohtia on säänneltävä asetuksen (EY) N:o 1258/1999 täytäntöönpanemiseksi hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.

(37) Seurantaa ja arviointia koskevat menettelyt ja vaatimukset on syytä vahvistaa muihin yhteisön tukitoimenpiteisiin ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1260/1999 perusteella sovellettavien periaatteiden mukaan.

(38) Hallinnollisilla säännöksillä on voitava parantaa maaseudun kehittämistuen hallinnointia, seurantaa ja valvontaa. Yksinkertaisuuden vuoksi olisi sovellettava mahdollisuuksien mukaan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 41/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 19).

▼B

o 1782/2003 ([1]) II osaston IV luvussa säädettyä yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jonka soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 2419/2001 ([2]).

(39) On syytä säätää sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla sovellettavasta seuraamusjärjestelmästä.

(40) Neuvoston asetuksiin (ETY) N:o 2078/92 ([3]), (ETY) N:o 2079/92 ([4]) ja (ETY) N:o 2080/92 ([5]) perustuvat aiempien liitännäistoimenpiteiden soveltamista koskevat tiedot, jotka sisältyvät kauden 2000–2006 rahoitussuunnitelmaan, olisi sisällytettävä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 48 artiklan 2 kohdassa säädettyyn täytäntöönpanoa koskevaan vuosikertomukseen. Toisaalta toimenpiteistä johtuvat menot on sisällytettävä tietoihin, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain 30 päivään syyskuuta mennessä.

(41) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEET

1 JAKSO

Maatilainvestoinnit

1 artikla

Määräaika, jonka jäsenvaltiot voivat myöntää asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti uusien vaatimusten noudattamiseksi, saa olla enintään 36 kuukautta siitä päivämäärästä, jona vaatimuksesta tulee viljelijälle pakollinen.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun investointikauden loppumisajankohdan on sisällyttävä ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuun määräaikaan. Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua määräaikaa ei sovelleta tukihakemuksiin, jotka on jätetty ennen 7 päivää toukokuuta 2004.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 6 artiklan soveltamiseksi tavanomaisten markkinoiden olemassaolo on arvioitava asianmukaisella tasolla seuraavilta osin:

a) kyseessä olevat tuotteet;

b) investointityypit;

c) olemassa oleva ja odotettavissa oleva kapasiteetti.

2. Yhteisten markkinajärjestelyjen mukaiset tuotannon tai yhteisön tuen rajoitukset on otettava huomioon.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004 (EUVL L 91, 30.3.2004, s. 1).

([2]) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 7).

([3]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85. Asetus sellaisena kuin se on kumottuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

([4]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 91. Asetus sellaisena kuin se on kumottuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

([5]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96. Asetus sellaisena kuin se on kumottuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

▼B

3. Jos yksittäisten viljelijöiden, tilojen tai jalostuslaitosten tasolla sovelletaan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisia tuotannon tai yhteisön tuen rajoituksia, tukea ei myönnetä sellaisille investoinneille, jotka kasvattaisivat tuotantoa näitä rajoituksia suuremmaksi.

3 artikla

Nuorten viljelijöiden toteuttamiin investointeihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohtaa.

2 JAKSO

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

4 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen, nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamisen helpottamiseksi tarkoitettujen tukien edellytysten on oltava täytettyinä siinä vaiheessa kun yksittäinen päätös tuen myöntämisestä tehdään.

2. Ammattitaitoa ja pätevyyttä, taloudellista elinkelpoisuutta sekä ympäristöön, hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vähimmäisvaatimuksia koskevien edellytysten täyttämiseksi voidaan kuitenkin säätää enintään tilanpidon aloittamista seuraavasta viiden vuoden pituisesta määräajasta, mikäli mukauttamisaika on tarpeen nuoren viljelijän tilanpidon aloittamisen tai hänen tilansa rakenteellisen mukauttamisen vuoksi.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklassa säädettyä tukea koskeva yksittäinen päätös on tehtävä viimeistään kaksitoista kuukautta tilanpidon aloittamisen jälkeen, siten kuin tilanpidon aloittaminen määritellään jäsenvaltioiden voimassa olevassa lainsäädännössä.

3 JAKSO

Koulutus

6 artikla

Ammatilliseen koulutukseen myönnettävä tuki ei saa koskea kursseja tai harjoittelua, jotka kuuluvat tavalliseen keskiasteen tai ylemmän asteen maa- ja metsätalousalan koulutukseen liittyviin ohjelmiin tai järjestelmiin.

4 JAKSO

Varhaiseläke

7 artikla

Jos tilasta luopujia on useita, kokonaistuki rajoitetaan määrään, joka voidaan myöntää yhdelle luopujalle.

8 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaiselle luopujan muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa jatkamalle maataloustoiminnalle ei voida myöntää yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukia.

9 artikla

Vuokraviljelijä voi siirtää luovutetun maan sen omistajalle edellyttäen, että vuokrasopimus on päättynyt ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 11 artiklan 2 kohdassa säädetyt kyseistä tilan jatkajaa koskevat vaatimukset täyttyvät.

▼B

10 artikla

Luovutetulla maalla voidaan suorittaa uusjakoa koskevia toimenpiteitä tai yksinkertainen palstojen vaihtaminen.

Tällöin luovutettuun maahan liittyviä edellytyksiä on sovellettava alaan, joka viljelyksellisesti vastaa luopumisen kohteena olleen maan alaa.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää luovutetun maan siirtämisestä sellaisen viranomaisen haltuun, joka sitoutuu luovuttamaan sen myöhemmin varhaiseläkkeestä säädetyt edellytykset täyttävälle jatkajalle.

5 JAKSO

Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita

11 artikla

Useiden viljelijöiden yhteisesti eläinten laiduntamiseen käyttämien alueiden perusteella voidaan myöntää luonnonhaittakorvausta kullekin aluetta käyttävälle viljelijälle suhteessa hänen kyseisen maan käyttöönsä tai käyttöoikeuksiinsa.

6 JAKSO

Vaatimusten noudattaminen

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 21 d artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla maatilojen neuvontapalveluiden toimittajiksi valituilla viranomaisilla ja yksityisillä virastoilla on oltava riittävästi pätevää henkilöstöä, hallinnollista ja teknistä välineistöä sekä kokemusta ja luotettavuutta sen neuvonnan suhteen, jota niiden on tarkoitus antaa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 21 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lakisääteisten vaatimusten osalta.

7 JAKSO

Maatalouden ympäristöohjelma ja eläinten hyvinvointi

13 artikla

Kotieläintuotannon laajaperäistämiseen tai muunlaiseen kotieläinten hoitoon liittyvien sitoumusten on täytettävä vähintään seuraavat edellytykset:

a) laidunmaan hoitoa jatketaan;

b) karja jaetaan maatilan alueelle siten, että ylläpidetään koko laitumena olevaa alaa ja vältetään siten sekä liiallinen laiduntaminen että liian vähäinen käyttö;

c) eläintiheys määritellään ottamalla huomioon tilan koko laiduntava karja tai ravinteiden huuhtoutumisen vähentämiseen tähtäävän sitoumuksen osalta kyseisen sitoumuksen kannalta tarkoituksenmukainen karjan määrä tilalla.

14 artikla

1. Tukeen voi kuulua seuraavanlaisia sitoumuksia:

a) sellaisten paikallisten kotieläinrotujen kasvattaminen, jotka ovat peräisin kyseiseltä alueelta ja jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi;

b) sellaisten kasvien geenivarojen säilyttäminen, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen.

2. Paikallisten rotujen ja kasvien geenivarojen on osaltaan säilytettävä ympäristöä aloilla, joilla sovelletaan 1 kohdassa säädettyä toimenpidettä.

▼B

Tukikelpoiset kotieläinlajit sekä kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten paikallisten rotujen kynnysmäärä määritellään tämän asetuksen liitteessä I olevassa taulukossa.

15 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi investointeja pidetään tuottamattomina, jos ne eivät pääsääntöisesti johda merkittävään tilan arvon tai tuottavuuden nettokasvuun.

16 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 23 artiklan 1 kohdassa mainittu viiden vuoden vähimmäisajan ylittävien maatalouden ympäristösitoumusten kesto on määriteltävä siten, että se ei ylitä niiden ympäristövaikutusten aikaansaamiseen kohtuullisesti tarvittavaa aikaa. Ne eivät pääsääntöisesti saa kestää yli kymmentä vuotta, lukuun ottamatta erityisiä sitoumuksia, joiden toteuttamisen katsotaan edellyttävän pidempää aikaa.

17 artikla

Erilaisia maatalouden ympäristösitoumuksia ja/tai eläinten hyvinvointia koskevia sitoumuksia voidaan yhdistää toisiinsa, mikäli sitoumukset ovat toisiaan täydentäviä ja yhteensopivia.

Jos tällaista yhdistämistä tapahtuu, tuen tasossa on otettava huomioon siitä seuraavat tulonmenetykset ja erityiset yhdistämisestä johtuvat lisäkustannukset.

18 artikla

1. Sitoumuksista aiheutuvien tulonmenetysten ja lisäkustannusten laskemisen vertailukohtana käytetään toimenpiteen soveltamisalueen tavanomaista hyvää maatalouskäytäntöä.

Maan viljelykäytöstä poistamisesta tai joistakin tietyistä viljelykäytännöistä luopumisesta aiheutuvat taloudelliset seuraukset voidaan ottaa huomioon, jos se voidaan perustella maatalouteen tai ympäristöön liittyvillä olosuhteilla.

2. Mikäli sitoumuksia mitataan tavallisesti muina kuin asetuksen (EY) N:o 1257/1999 liitteessä käytettyinä yksikköinä, jäsenvaltiot voivat laskea maksut muiden yksiköiden perusteella. Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainitussa liitteessä asetettuja yhteisön tukeen oikeuttavia vuotuisia enimmäismääriä noudatetaan. Tätä varten jäsenvaltio voi

a) rajoittaa tilan sitä yksikkömäärää hehtaarilta, johon maatalouden ympäristösitoumuksia sovelletaan;

b) määritellä kullekin osallistuvalle tilalle yleisen enimmäismäärän ja varmistaa, että kunkin tilan saamat maksut pysyvät näissä rajoissa.

3. Maksujen perustana voivat olla lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden tai muiden tuotantopanosten käytön rajoitukset ainoastaan, jos tällaiset rajoitukset ovat teknisesti ja taloudellisesti mitattavissa.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetty tarve kannustimen käyttöön puolueettomien perusteiden mukaan.

Kannustin saa olla enintään 20 prosenttia sitoumuksen aiheuttamista tulonmenetyksistä ja lisäkustannuksista niitä erityisiä sitoumuksia lukuun ottamatta, joiden osalta korkeampi määrä katsotaan sitoumuksen tehokkaan soveltamisen kannalta välttämättömäksi.

20 artikla

Viljelijän, joka antaa yhtä tilan osaa koskevan maatalouden ympäristösitoumuksen tai eläinten hyvinvointia koskevan sitoumuksen, on noudatettava vähintään tavanomaista hyvää maatalouskäytäntöä koko tilalla.

▼B

21 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan tehtyjen sitoumusten vaihtamiseen toiseksi niiden voimassaoloaikana seuraavin edellytyksin:

a) tällaiseen vaihtoon sisältyy ilmeisiä etuja ympäristön tai eläinten hyvinvoinnin kannalta;

b) voimassa oleva sitoumus tehostuu merkittävästi;

c) kyseiset sitoumukset sisältyvät hyväksyttyyn ohjelmaan.

Maatalouden ympäristösitoumuksen vaihtaminen maatalousmaan metsitys-sitoumukseen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti voidaan sallia edellä 1 alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Maatalouden ympäristösitoumus päättyy ilman takaisinmaksuvaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myös säätää maatalouden ympäristösitoumusten tai eläinten hyvinvointia koskevien sitoumusten mukauttamismahdollisuudesta niiden voimassaoloaikana edellyttäen, että hyväksytty ohjelma tarjoaa mahdollisuuden tällaiseen mukautukseen ja että mukautus on asianmukaisesti perusteltavissa sitoumuksen tavoitteisiin nähden.

▼M1

3. Jos maatalouden ympäristösitoumusten voimassaolo päättyy ennen asetuksen (EY) N:o 1257/1999 42 artiklassa vahvistetun ohjelmakauden loppua, jäsenvaltiot voivat jatkaa niitä edellyttäen, että viimeinen sitoumusvuosi alkaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

Jäsenvaltiot voivat sallia mukautuksia maatilan aloihin, joita sitoumus koskee, sen huomioon ottamiseksi, että osa tuensaajan maatilasta siirretään toiselle henkilölle jatkoajan kuluessa edellyttäen, että mukautukset vähentävät sitoumusten kattamaa alaa enintään 50 prosentilla.

▼B

8 JAKSO

Elintarvikkeiden laatu

1 alajakso

Elintarvikkeiden laatuohjelmiin osallistuminen

22 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 b artiklassa säädettyä tukea voidaan myöntää laatuohjelmaan osallistuvalle viljelijälle ainoastaan, jos kyseinen maataloustuote tai elintarvike on hyväksytty virallisesti mainitun artiklan 2 kohdassa mainittujen asetusten tai mainitun artiklan 3 kohdassa säädetyn kansallisen laatuohjelman mukaisesti.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 b artiklan mukaista tukea neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 ([1]) säädettyyn laatuohjelmaan osallistumiseksi sisällytetään tietyn tuotteen osalta maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaan, ei tähän laatuohjelmaan osallistumisen kiinteitä kustannuksia oteta enää huomioon tuen laskemisessa maaseudun ympäristötoimenpiteen mukaisessa saman tuotteen luonnonmukaisen tuotannon tukemisessa.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 c artiklan soveltamiseksi ilmaisu ”kiinteät kustannukset” tarkoittaa laatuohjelmaan liittymisestä aiheutuneita kustannuksia ja tällaiseen ohjelmaan osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan luettuina.

([1]) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 746/2004 (EUVL L 122, 26.4.2004, s. 10).

▼B

2 alajakso

Laatutuotteiden menekinedistäminen

23 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklan 1 kohdan soveltamiseksi ”tuottajaryhmittymällä” tarkoitetaan kaikkia sellaisia järjestöjä niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta, joihin kuuluu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 b artiklassa tarkoitettuun jotakin maataloustuotetta tai elintarviketta koskevaan laatuohjelmaan aktiivisesti osallistuvia toimijoita.

Yhtä tai useampaa alaa edustavat ammatilliset tai ammattialojen väliset järjestöt eivät täytä 1 kohdan mukaista ”tuottajaryhmittymän” määritelmää.

24 artikla

Tukikelpoisia ovat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklan 2 kohdan mukaan ainoastaan sellaiset tiedotus-, menekinedistämis- ja mainontatoimet, joiden tarkoituksena on kannustaa kuluttajia ostamaan maataloustuotteita tai elintarvikkeita, jotka kuuluvat ohjelma-asiakirjan laatuohjelmiin elintarvikkeiden laatuohjelmiin osallistumista koskevan toimenpiteen mukaisesti.

Niillä pyritään korostamaan kyseisten tuotteiden erityispiirteitä tai etuja, erityisesti kyseiseen laatuohjelmaan liittyvien laadun, erityisten tuotantotapojen, eläinten hyvinvoinnin ja ympäristönsuojelun kannalta. Niillä pyritään myös jakamaan kyseisiin tuotteisiin liittyvää teknistä ja tieteellistä tietoa.

Toimiin kuuluu erityisesti messujen ja näyttelyiden järjestämistä, niihin osallistumista, vastaavia PR-toimia ja mainontaa eri tiedotusvälineissä tai myyntipisteissä.

25 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklassa säädettyä tukea voidaan myöntää ainoastaan sisämarkkinoilla tapahtuviin tiedotus-, menekinedistämis- ja mainontatoimiin.

2. Tämän asetuksen 24 artiklassa tarkoitetut toimet eivät voi koskea kaupallisia merkkejä. Niillä ei saa kannustaa kuluttamaan jotakin tuotetta sen erityisen alkuperän vuoksi, lukuun ottamatta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/92 ([1]) perustettuun laatuohjelmaan ja viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ([2]) säädettyihin järjestelmiin kuuluvia tuotteita.

Ensimmäisen alakohdan säännöksellä ei suljeta pois mahdollisuutta ilmoittaa toimiin kuuluvan tuotteen alkuperää, jos viittaukset alkuperään ovat toissijaisia pääviestiin verrattuna.

3. Jos tämän asetuksen 24 artiklassa mainitut toimet koskevat johonkin asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 b artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuun laatuohjelmaan kuuluvaa tuotetta, näissä ohjelmissa säädetyn yhteisön tunnuksen on oltava näkyvissä tiedotusta, menekinedistämistä ja/tai mainontaa koskevassa aineistossa.

4. Asetuksen (EY) N:o 2826/2000 mukaista tukea saaville tiedotus- ja menekinedistämistoimille ei voida myöntää asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklan mukaista tukea.

([1]) EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

([2]) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1795/2003 (EUVL L 262, 14.10.2003, s. 13).

▼B

26 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 d artiklan mukaista tukea saavaan toimeen kuuluvaan tiedotukseen, menekinedistämiseen tai mainontaan tarkoitetun materiaalin luonnokset ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia. Tuensaajien on toimitettava tätä varten jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle aineiston luonnokset.

9 JAKSO

Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen

27 artikla

Tukikelpoisiin menoihin voi kuulua

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen ja hankinta, lukuun ottamatta maanhankintaa;

b) uusia koneita ja laitteita, atk-ohjelmistot mukaan luettuina;

c) yleiskustannuksia, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita sekä menoja toteutettavuustutkimuksista ja patenttien ja lisenssien hankkimisesta.

Ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitetut kulut lisätään a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin, ja ne katsotaan tukikelpoisiksi menoiksi 12 prosenttiin asti mainituista kustannuksista. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 25 artiklan 2 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun uuden teknologian käyttöönoton osalta kyseinen enimmäismäärä voi olla 25 prosenttia.

28 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ”pienjalostusyksiköillä” tarkoitetaan yrityksiä, jotka työllistävät alle 10 palkansaajaa ja joiden vuosiliikevaihto tai vuositaseen kokonaismäärä on enintään kaksi miljoonaa euroa.

2. Määräaika, jonka jäsenvaltiot voivat myöntää asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti uusien vaatimusten noudattamiseksi, saa olla enintään 36 kuukautta siitä päivämäärästä, jona vaatimuksesta tulee pienjalostusyksikölle pakollinen.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun investointikauden loppumisajankohdan on sisällyttävä ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuun määräaikaan.

29 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tavanomaisten markkinoiden olemassaolo on arvioitava asianmukaisella tasolla seuraavilta osin:

a) kyseessä olevat tuotteet;

b) investointityypit;

c) olemassa oleva ja odotettavissa oleva kapasiteetti.

2. Yhteisten markkinajärjestelyjen mukaiset tuotannon tai yhteisön tuen rajoitukset on otettava huomioon.

30 artikla

Syrjäisimmillä alueilla voidaan myöntää tukea kolmansien maiden tuotteiden jalostukseen tai markkinointiin liittyviin investointeihin edellyttäen, että jalostetut tuotteet on tarkoitettu kyseisen alueen markkinoille.

Ensimmäisessä kohdassa säädetyn edellytyksen noudattamiseksi tuki rajoitetaan koskemaan alueellisia tarpeita vastaavaa jalostuskapasiteettia edellyttäen, että jalostuskapasiteetti ei ylitä alueellisia tarpeita.

▼B

10 JAKSO

Metsätalous

31 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti metsätaloudelle myönnettävän tuen ulkopuolelle suljettujen metsien on oltava:

a) keskus- tai aluehallinnon tai valtion omistamien yritysten omistamaa metsää tai muuta metsämaata;

b) kruununmetsää tai muuta kruunun omistukseen kuuluvaa metsämaata;

c) oikeushenkilöiden omistamaa metsää, jonka pääomasta vähintään 50 prosenttia kuuluu jollekin a tai b alakohdassa tarkoitetuista hallintoelimistä.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on määritettävä metsitystukea asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti saava maatalousmaa, johon kuuluu erityisesti peltokasvinviljelyyn käytetty maa, laidunmaa, pysyvät laitumet ja monivuotisiin viljelmiin käytetty maa, jota viljellään säännöllisesti.

33 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan soveltamiseksi ilmaisulla ”viljelijä” tarkoitetaan henkilöä, joka viettää oleellisen suuren osan työajastaan maatalouteen liittyvässä toiminnassa ja saa siitä merkittävän osan tuloistaan jäsenvaltion määrittelemien yksityiskohtaisten perusteiden mukaan.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ”nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljelyllä” tarkoitetaan sellaisten lajien viljelyä, joiden kiertoaika (saman alan korjuuväli) on alle 15 vuotta.

34 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklan mukaista tukea ei voi myöntää aloille, joille on jo myönnetty saman asetuksen 31 artiklan mukaista tukea.

2. Maksuja, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti palonkatkaisulinjojen säilyttämiseen maataloutta koskevien toimenpiteiden avulla, ei saa myöntää aloille, jotka saavat maatalouden ympäristötukea.

Niiden on oltava johdonmukaisia yhteisiin markkinajärjestelyihin liittyvien tuotannon tai yhteisön tuen rajoitusten kanssa, ja niissä on otettava huomioon näiden yhteisten markkinajärjestelyjen mukaisesti maksetut maksut.

11 JAKSO

Useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännöt

35 artikla

1. Asetuksen 14 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ja 23 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi tavanomaisena hyvänä maatalouskäytäntönä, pidetään normeja, joita vastuuntuntoinen viljelijä noudattaisi kyseisellä alueella.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä maaseudun kehittämissuunnitelmissaan todennettavissa olevat normit. Näihin normeihin kuuluu vähintään yleisten pakollisten ympäristövaatimusten noudattaminen. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisen eläinten hyvinvoinnin tukemisen osalta nämä normit sisältävät tämän alan pakolliset vaatimukset.

▼B

2. Jos jäsenvaltiot myöntävät tämän asetuksen ensimmäisessä artiklassa määritellyn määräajan uusien vaatimusten noudattamiseksi tai tämän asetuksen 4 artiklan toisessa kohdassa määritellyn määräajan nuorten viljelijöiden vähimmäisvaatimuksia koskevien edellytysten täyttämiseksi, viljelijät ovat tukikelpoisia asetuksen V luvussa määritellyn luonnonhaittakorvauksen ja/tai VI luvussa määriteltyjen maatalouden ympäristöohjelman tai eläinten hyvinvoinnin parantamisen osalta kyseisen määräajan ajan edellyttäen että tuen myöntämisen muut vaatimukset toteutuvat ja että viljelijä noudattaa näitä vaatimuksia määräajan lopussa.

36 artikla

▼M1

Jos tuensaaja siirtää tuen myöntämisen edellytyksenä olleen sitoumuksensa aikana koko maatilansa tai osan siitä toiselle, tämä voi jatkaa sitoumusta sen jäljellä olevan voimassaoloajan. Jos tällaista siirtoa ei tapahdu, tuensaajan on palautettava myönnetty tuki.

Jäsenvaltiot voivat suhteellisuusperiaatetta soveltaen olla vaatimatta tällaista palautusta seuraavissa tapauksissa:

a) jos tuensaaja, joka on jo täyttänyt huomattavan osan sitoumuksestaan, luopuu lopullisesti maataloustuotannosta, eikä ole tarkoituksenmukaista, että seuraaja jatkaa sitoumusta;

b) jos osa tuensaajan maatilan siirrosta tapahtuu sitoumuksen jatkoajalla 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jos siirto on enintään 50 prosenttia sitoumuksen kattamasta alasta ennen sitoumuksen jatkoaikaa.

▼B

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä sen välttämiseksi, että ensimmäisen kohdan soveltaminen maatilan tilannetta koskevien pienempien muutosten yhteydessä johtaisi tehdyn sitoumuksen kannalta epäasianmukaisiin tuloksiin.

37 artikla

1. Jos tuensaaja lisää tuen myöntämisen edellytyksenä olleen sitoumuksensa aikana tilansa pinta-alaa, jäsenvaltiot voivat säätää sitoumuksen laajentamista koskemaan lisäalaa sitoumuksen loppuajaksi 2 kohdan mukaisesti tai tuensaajan alkuperäisen sitoumuksen korvaamisesta uudella sitoumuksella 3 kohdan mukaisesti.

Kyseistä korvaamista voidaan soveltaa myös tapauksiin, joissa sitoumuksen alaista alaa laajennetaan tilalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu laajentaminen voidaan myöntää vain, jos se

a) on ehdottoman hyödyllistä kyseisen toimenpiteen kannalta;

b) voidaan perustella sitoumustyypillä, jäljellä olevan ajan ja lisäalan koon suhteen;

c) ei haittaa tuen myöntämistä koskevien edellytysten noudattamisen tehokasta todentamista.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun lisäalan on oltava huomattavasti pienempi kuin alkuperäinen ala tai enintään kaksi hehtaaria.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu uusi sitoumus koskee koko kyseistä alaa, ja sen ehdot ovat vähintään yhtä tiukat kuin alkuperäisen sitoumuksen.

38 artikla

Jos tuensaaja ei voi jatkaa tekemiensä sitoumusten noudattamista hänen maatilalleen tehdyn uudelleen jakamisen tai muiden samanlaisten julkisten maanparannustoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sitoumukset voidaan mukauttaa maatilan uuteen tilanteeseen. Jos tällainen mukautus osoittautuu mahdottomaksi, sitoumus päättyy ja takaisinmaksua ei edellytetä sitoumuksen tosiasiallisen ajanjakson osalta.

▼B

39 artikla

1. Rajoittamatta yksittäistapauksissa huomioon otettavia konkreettisia olosuhteita jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisesti seuraavat ylivoimaiset esteet:

a) viljelijän kuolema;

b) viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;

c) maatilan merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa sitoumuksen tekopäivänä;

d) vakava luonnononnettomuus, joka vaikuttaa merkittävään osaan tuottajan maatalousmaasta;

e) eläinten kasvatukseen tarkoitettujen rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

f) eläinkulkutauti, joka koskee tuottajan koko karjaa tai osaa siitä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tapaukset, jotka ne hyväksyvät ylivoimaisiksi esteiksi.

2. Ylivoimaista estettä koskeva ilmoitus ja toimivaltaisen viranomaisen vaatimat siihen liittyvät todisteet on toimitettava kirjallisina toimivaltaiselle viranomaiselle kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun tuottajan on mahdollista tehdä se. Tätä määräaikaa voidaan pidentää 20 työpäivää, jos tästä mahdollisuudesta on määrätty ohjelma-asiakirjassa.

II LUKU

YLEISET PERIAATTEET, HALLINTOA JA RAHOITUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Yleiset periaatteet

40 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi sovelletaan tämän asetuksen 41, 42 ja 43 artiklan säännöksiä.

41 artikla

1. Yhteisten markkinajärjestelyjen, laatuun ja terveyteen liittyvien maatalouden toimenpiteiden tai muuhun kuin maatalouden ympäristötukeen liittyvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osana toteutettavat ympäristötoimenpiteet eivät sulje pois maatalouden ympäristötukea tietyltä tuotannolta edellyttäen, että tällainen tuki on täydentävää ja johdonmukaista kyseisten toimenpiteiden kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan säännöksiä.

2. Jos tällaista 1 kohdassa tarkoitettua yhdistämistä tapahtuu, tuen tasossa on otettava huomioon siitä seuraavat tulonmenetykset ja erityiset yhdistämisestä johtuvat lisäkustannukset.

3. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ([1]) 6 artiklan mukaisesti viljelykäytöstä poistettua maata koskeville maatalouden ympäristötoimenpiteille saa myöntää tukea vain, jos sitoumukset ulottuvat laajemmalle kuin mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut aiheelliset ympäristötoimenpiteet.

Tammikuun 1 päivästä 2005 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 54 artiklan tai 107 artiklan mukaisesti viljelykäytöstä poistettua maata koskeville uusille maatalouden ympäristötoimenpiteille saa myöntää tukea vain, jos sitoumukset ulottuvat laajemmalle kuin mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

▼B

Naudanlihantuotannon laajaperäistämisen osalta tuessa on otettava huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) 13 artiklan nojalla maksettava laajaperäistämispalkkio.

Epäsuotuisten alueiden tuen ja ympäristöön liittyviä rajoitteita koskevan tuen osalta maatalouden ympäristösitoumuksissa on otettava huomioon kyseisillä alueilla annettavan tuen edellytykset.

42 artikla

Missään tapauksessa sama sitoumus ei saa samanaikaisesti olla maatalouden ympäristötukeen ja johonkin muuhun yhteisön tukijärjestelmään kuuluvien maksujen kohteena.

43 artikla

Jäsenvaltioiden on tehtävä ehdotus asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista maaseudun kehittämissuunnitelmien yhteydessä tai tavoitteita 1 tai 2 koskevien ohjelma-asiakirjojen esittämisen yhteydessä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 18 artiklan 1 ja kohdan tai 19 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Maaseudun kehittämistoimenpiteisiin liittyvät maksut on maksettava tuensaajille täysimääräisinä.

45 artikla

Asetusta (EY) N:o 1685/2000 sovelletaan toimenpiteisiin, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun ohjelmatyöhön, jollei asetusten (EY) N:o 1257/1999, (EY) N:o 1258/1999 ja tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

46 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka soveltavat eräiden asetuksen (EY) N:o 1257/1999 30 artiklan ensimmäisen, toisen ja kuudennen luetelmakohdan sekä 31 artiklan mukaisesti osarahoitettujen metsänhoitoinvestointien kustannusten määrittämiseksi vahvistettuja yksikköhintoja koskevia asteikkoja, voivat vapauttaa tuensaajat asetuksen (EY) N:o 1685/2000 liitteessä olevan 1 säännön 2 kohdassa säädetystä velvollisuudesta esittää näistä investoinneista alkuperäiset laskut ja kirjanpitotositteet, joilla on vastaava todistusarvo.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja asteikkoja voidaan soveltaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toimivaltainen viranomainen laskee asteikot puolueettomin perustein selvittääkseen yksittäisten toimien kustannukset, jotka on mukautettu maa-alan erityisominaisuuksien perusteella, välttäen kaikenlaiset liikakorvaukset;

b) osarahoitetut investoinnit on toteutettava tukihakemuksen jättämisen ja lopullisen maksun suorittamisen välisenä aikana.

2 JAKSO

Ohjelmatyö

47 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 III osaston II luvun mukaisesti säädetyt maaseudun kehittämissuunnitelmat on esitettävä tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003.

▼B

48 artikla

1. Yhteisön tuen kokonaismäärä määritetään asetuksen (EY) N:o 1257/1999 44 artiklan 2 kohdan mukaisen ohjelma-asiakirjojen hyväksynnän perusteella. Jos jäsenvaltiot kuitenkin valitsevat maaseudun kehittämisen alueellisen ohjelmatyön, määrä voi ilmetä erillisessä päätöksessä, johon sisältyy jäsenvaltion kaikkia maaseudun kehittämisohjelmia koskevan rahoitustaulukon koonnelma.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä sisältää

a) maaseudun kehittämistä koskevan uuden ohjelmatyön mukaisesti esiteltäviin toimenpiteisiin liittyvät menot, mukaan luettuina ne menot, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 49 artiklan 2 kohdassa säädettyä arviointia;

b) asetuksiin (ETY) N:o 2078/92 ([1]), (ETY) N:o 2079/92 ([2]) ja (ETY) N:o 2080/92 ([3]) perustuvista aiemmista liitännäistoimenpiteistä aiheutuneet menot sekä näillä asetuksilla kumottujen aiempien asetusten soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteitä aiheutuneet menot;

c) asetuksen (EY) N:o 2603/1999 4 artiklassa tarkoitetuista toimista aiheutuneet menot.

2. Edellä 1 kohdan säännösten lisäksi hyväksyntä koskee myös asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan mukaisesti yhteisön lisätukena jäsenvaltioiden käyttöön luovutettujen määrien jakamista ja käyttöä. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen tapauksessa määrien on käytävä ilmi kyseisen päätöksen liitteenä olevasta rahoitustaulukosta.

Nämä määrät eivät kuitenkaan sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön tuen kokonaismäärään.

3. Hyväksyntä voi koskea valtiontukia ainoastaan, jos tuen tarkoituksena on antaa lisärahoitusta liitteessä II olevan 16 kohdan mukaisesti eritellyille maaseudun kehittämistoimenpiteille.

49 artikla

Jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjat ovat julkisia.

50 artikla

Jos maaseudun kehittämistoimenpiteet esitetään yleisten puiteasetusten muodossa, näihin asetuksiin on asianmukaisesti viitattava maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Tällöin 47, 48 ja 49 artiklaa sovelletaan myös ensimmäisessä kohdassa säädettyyn tapaukseen.

51 artikla

1. Kaikki maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeviin tavoitteen 2 mukaisiin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin tehtävät muutokset on perusteltava asianmukaisesti erityisesti seuraavien tietojen perusteella:

a) mahdolliset täytäntöönpanossa havaitut vaikeudet ja muut ohjelma-asiakirjan muuttamista puoltavat syyt;

b) muutoksen odotettavissa olevat vaikutukset;

c) vaikutukset rahoitukseen ja sitoumusten valvontaan.

2. Komissio hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1260/1999 50 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen sellaisten maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen, tämän asetuksen 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen liitteenä olevan rahoitus-

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([3]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96.

▼B

suunnitelmataulukon ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien tavoitteen 2 mukaisten yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen muutokset, jotka koskevat

a) toimintalinjoja;

b) liitteessä II tarkoitettujen tukitoimenpiteiden pääpiirteitä;

c) yhteisön kokonaistuen enimmäismäärää ja/tai tukikelpoisten kokonaiskustannusten vähimmäismäärää tai ohjelma-asiakirjan hyväksymispäätöksessä tai 48 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa päätöksessä määriteltyjä tukikelpoisia julkisia menoja;

d) ohjelma-asiakirjan toimenpiteille myönnettyä rahoitusta, jos se on yli

— 15 prosenttia kyseisen ohjelman koko ohjelmakauden tukikelpoisista kokonaiskustannuksista silloin kun yhteisön rahoitusosuus perustuu tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin,

— 20 prosenttia kyseisen ohjelman koko ohjelmakauden tukikelpoisista julkisista menoista silloin kun yhteisön rahoitusosuus perustuu tukikelpoisiin julkisiin menoihin,

käyttäen laskentaperusteena ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen tai 48 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina, liitteenä olevan rahoitussuunnitelmataulukon viimeistä saraketta (yhteensä).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut muutokset on toimitettava komission hyväksyttäviksi yhtenä ehdotuksena ohjelmaa kohti ja enintään kerran kalenterivuodessa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

a) kun on kyseessä luonnonkatastrofin tai muun poikkeuksellisen tapahtuman vuoksi tehty tarpeellinen muutos, jolla on merkittävä vaikutus kyseisen jäsenvaltion ohjelmatyöhön;

b) kun kyseessä on 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen liitteenä olevan rahoitussuunnitelmataulukon muutos, joka johtuu alueelliseen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaan tehdystä muutoksesta.

4. Rahoitusta koskevat muutokset, jotka eivät kuulu 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan, sekä liitteessä II olevan 9 kohdan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoitusosuuden muutokset on ilmoitettava komissiolle, ja mukana on oltava liitteessä II olevan 8 kohdan mukaisesti muutettu rahoitustaulukko. Muutokset tulevat voimaan päivänä, jona komissio vastaanottaa ne.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rahoitusta koskevat muutokset eivät kyseisen kalenterivuoden aikana saa yhteenlaskettuina ylittää 2 kohdan d alakohdassa säädettyjä enimmäismääriä.

5. Muista kuin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuista muutoksista on ilmoitettava komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

Muutos voi tulla voimaan aiemmin, jos komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ennen kolmen kuukauden määräajan päättymistä, että ilmoitettu muutos on yhteisön lainsäädännön mukainen.

Jos ilmoitettu muutos ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, komissio ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kolmen kuukauden määräaika keskeytyy siihen asti, kunnes komissio vastaanottaa muutoksen, joka on yhteisön lainsäädännön mukainen.

52 artikla

Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoja ja tavoitteen 2 mukaisia yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja on tarkistettava tarvittaessa yhteisön lainsäädäntöön myöhemmin tehtävien muutosten mukaisiksi.

Edellä olevaa 51 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta näihin tarkistuksiin.

▼B

Jos maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoihin tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeviin tavoitteen 2 mukaisiin yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin tehtävä muutos koskee vain asiakirjojen saattamista yhteisön uuden lainsäädännön mukaisiksi, muutos toimitetaan komissiolle tiedoksi.

53 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisessä muodossa komissiolle niiden ohjelma-asiakirjoista tehty koonnelma, joka on ajantasaistettu tehtyjen muutosten osalta. Niiden on ilmoitettava komissiolle Internet-osoite, jossa ohjelma-asiakirjoista tehtyihin koonnelmiin voi tutustua, sekä kaikista uusista päivityksistä aina kun niitä on tehty.

Lisäksi jäsenvaltioiden on säilytettävä sähköinen versio kaikista ohjelma-asiakirjojensa aiemmista versioista.

3 JAKSO

Lisätoimenpiteet ja yhteisöaloitteet

54 artikla

EMOTR:n ohjausosastosta maaseudun kehittämisen yhteisöaloitteen toimenpiteisiin myönnettävän tuen soveltamisala laajennetaan koko yhteisöön, ja sen mukainen rahoitus laajennetaan koskemaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1783/1999 ([1]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/1999 ([2]) mukaisesti tukikelpoisia toimenpiteitä.

4 JAKSO

Rahoitusta koskevat säännökset

55 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä syyskuuta kaikista maaseudun kehittämistä koskevista ohjelma-asiakirjoista ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevista tavoitteen 2 mukaisista yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista seuraavat tiedot:

a) selvitys yhteisön tuen kattamista kuluvan varainhoitovuoden aikana toteutuneista ja kyseisen varainhoitovuoden loppuun mennessä toteutettavista menoista 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) seuraavien varainhoitovuosien tarkistetut menoarviot kyseisen ohjelmakauden loppuun asti kullekin jäsenvaltiolle myönnettyjen varojen mukaisesti.

Nämä tiedot on toimitettava taulukkona komission antaman sähköisen mallin mukaisesti.

2. Jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat epätäydellisiä tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalousmenojen perusteella laskettuja ennakkomaksuja tilapäisesti ja kiinteämääräisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyvien yleisten sääntöjen soveltamista.

56 artikla

1. Maksajavirastot voivat sen kuukauden kuluessa, jona maaseudun kehittämistä koskevasta ohjelma-asiakirjasta tai EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevista tavoitteen 2 mukaisista yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista tehdään päätös, kirjata tileille menona ennakon, joka on enintään 12,5 prosenttia ohjelma-asiakirjassa ennakoidusta EMOTR:n osuuden keskimääräisestä vuosierästä ja joka kattaa 48 artiklan 1 kohdassa määritellyt menot.

([1]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 213, 13.8.1999, s. 5.

▼B

Tämä ennakko muodostaa käyttöpääoman, joka periaatteessa voidaan periä takaisin kunkin ohjelma-asiakirjan osalta

a) heti kun EMOTR:sta maksettavien menojen kokonaismäärä korotettuna ennakon määrällä saavuttaa ohjelma-asiakirjassa määrätyn EMOTR:n tukiosuuden kokonaismäärän;

tai

b) ohjelmakauden lopussa, jos EMOTR:n rahoitusosuuden kokonaismäärää ei saavuteta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että ennakko maksetaan takaisin ennen ohjelmakauden loppua.

2. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden valuuttana ei kirjaamispäivänä ole euro, 1 kohdassa säädetyn ennakon tileihin kirjaaminen tehdään käyttämällä sitä kuukautta edeltävän kuukauden toiseksi viimeisenä komission työpäivänä voimassa olevaa valuuttakurssia, jonka aikana maksajavirastot kirjaavat ennakon.

57 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion yhden varainhoitovuoden osalta ilmoittamat menot rahoitetaan ainoastaan niiden 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tiedoksi antamaan määrään saakka, joka sisältyy kyseisen varainhoitovuoden talousarvioon otettuihin määrärahoihin.

2. Jos 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti toimitetut kokonaismenoennusteet ylittävät kyseessä olevan varainhoitovuoden osalta talousarvioon merkityt määrärahat, kukin jäsenvaltio voi rahoittaa menoista enintään päätöksessä 1999/659/EY jakoennusteen mukaisesti määritellyn vuotuisen määrän.

Jos tämän vähennyksen jälkeen käytettävissä on edelleen määrärahoja joidenkin jäsenvaltioiden antamien vuotuisia määriä pienempien ennusteiden vuoksi, jäljelle jäävä määrä jaetaan suhteessa mainittuihin vuotuisiin määriin, mutta kuitenkin siten, ettei yhdenkään jäsenvaltion ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja menoennusteita ylitetä. Kyseisen varainhoitovuoden talousarvion hyväksymistä seuraavan kahden kuukauden kuluessa komissio mukauttaa vastaavasti päätöksessä 1999/659/EY määriteltyjä jäsenvaltioiden alustavia varoja. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kuuden viikon kuluessa kyseisestä mukautuksesta kaikista maaseudun kehittämistä koskevista ohjelma-asiakirjoista ja EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavia maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevista tavoitteen 2 mukaisista yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista uusi rahoitustaulukko, jossa noudatetaan kyseisen varainhoitovuoden mukautettuja arvioita ja päätöksessä 1999/659/EY säädettyjä varoja.

Ilmoitus toisessa alakohdassa säädetystä uudesta rahoitustaulukosta on toimitettava vuoden 2004 osalta tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan kahdeksan viikon kuluessa.

3. Jos jollekin jäsenvaltiolle todellisuudessa aiheutuneet menot ylittävät jonakin varainhoitovuonna 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tiedoksi annetut määrät tai tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta aiheutuvat määrät, kyseisen varainhoitovuoden määrät ylittävistä menoista otetaan huomioon muiden jäsenvaltioiden menokorvausten jälkeen käytettävissä olevat määrärahat suhteessa todettuihin ylityksiin.

4. Jos jäsenvaltion tosiasialliset menot ovat jonakin varainhoitovuonna alle 75 prosenttia 1 kohdassa säädetyistä määristä, seuraavalle varainhoitovuodelle siirrettäviä määriä alennetaan määrällä, joka vastaa kolmannesta mainitun alituksen tai 2 kohdan soveltamisesta aiheutuvan määrän — jos tämä on suurempi kuin alitus — ja kyseessä olevana varainhoitovuonna todettujen tosiasiallisten menojen välisestä erosta.

Tätä vähennystä ei kuitenkaan oteta huomioon vähennystä seuraavan varainhoitovuoden todellisia menoja vahvistettaessa.

▼B

58 artikla

Tämän asetuksen 55, 56 ja 57 artiklaa ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1259/1999 5 artiklan soveltamisesta johtuviin menoihin.

59 artikla

Osallistumista jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1257/1999 49 artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittamien arviointien rahoitukseen on sovellettava sellaisiin arviointeihin, jotka auttavat arviointia tehokkaasti yhteisön tasolla kattavuutensa ja laatunsa vuoksi ja erityisesti antamalla vastauksia yleisiin arviointikysymyksiin.

Rahoitusosuus ei asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksia lukuun ottamatta saa ylittää 50:tä prosenttia enimmäismäärästä, jonka on oltava yksi prosentti maaseudun kehittämisohjelman kokonaiskustannuksista.

60 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 II osaston I, VII, VIII ja IX lukuihin sisältyvien investointitoimenpiteiden tuensaajat voivat pyytää toimivaltaisilta maksajavirastoilta ennakkomaksua, jos tällaisesta mahdollisuudesta on määrätty ohjelma-asiakirjassa. Julkisista tuensaajista tämä ennakko voidaan myöntää ainoastaan kunnille ja kuntayhtymille sekä elimille, jotka kuuluvat julkisoikeuden soveltamisalan piiriin.

2. Ennakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia investoinnin kokonaiskustannuksista, ja ennakon maksun edellytyksenä on 110 prosenttia ennakon määrästä olevan pankkitakuun tai vastaavan takuun antaminen.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen julkisten tuensaajien osalta maksajavirasto voi kuitenkin hyväksyä jäsenvaltioiden voimassa olevien säännösten mukaisesti viranomaisen kirjallisen, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta vastaavan vakuuden edellyttäen, että kyseinen viranomainen sitoutuu maksamaan vakuutta vastaavan määrän, jos oikeutta ennakkomaksuun ei vahvisteta.

3. Vakuus vapautetaan toimivaltaisen viranomaisen todetessa, että investoinnista aiheutuvat todelliset menot ylittävät ennakon määrän.

4. Maksajavirastot voivat ilmoittaa EMOTR:n tukiosastolle yhteisön osarahoitusta vastaavan määrän

a) maksetusta ennakosta;

b) tuensaajille myöhemmin maksetuista tosiasiallisista menoista, joista on vähennetty ennakon määrä.

5 JAKSO

Seuranta ja arviointi

61 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset edellisen kalenterivuoden osalta on esitettävä komissiolle kunkin vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä.

Kunkin vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) kuvaus tukitoimen täytäntöönpanoon vaikuttavista yleisten edellytysten muutoksista, erityisesti merkittävästä sosiaalis-taloudellisesta kehityksestä, sekä kansallisten, alueellisten tai alakohtaisten politiikkojen muutoksista;

b) toimenpidekokonaisuuksien ja toimintalinjojen toteutumisaste suhteessa niiden toiminnallisiin ja erityisiin tavoitteisiin esittämällä tässä yhteydessä määrälliset indikaattorit;

c) hallintoviranomaisen ja mahdollisen seurantakomitean täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:

▼B

i) seuranta, tilintarkastus ja arviointi, tietojen keruuta koskevat yksityiskohtaiset säännöt mukaan luettuina;

ii) selvitys tukitoimen hallinnoinnissa todetuista merkittävistä ongelmista ja mahdollisesti toteutetut toimenpiteet;

d) toimenpiteet, joita on toteutettu yhteisön politiikkojen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa mainittujen indikaattorien pitäisi noudattaa mahdollisimman pitkälti komission laatimissa suuntaviivoissa määriteltyjä yleisiä indikaattoreita. Mikäli maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjoissa esitettyjen tavoitteiden toteutumisen tehokasta seurantaa varten tarvitaan tarkempia indikaattoreita, myös ne on esitettävä tässä yhteydessä.

62 artikla

1. Arviointien on oltava riippumattomien arvioijien tunnustettujen arviointitapojen mukaisesti tekemiä.

2. Arviointien on erityisesti vastattava komission yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa määrittelemiin yhteisiin arviointikysymyksiin, ja niihin on yleisesti liityttävä työn toteuttamisastetta koskevat perusteet ja indikaattorit.

3. Maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjaa hallinnoivan viranomaisen on kerättävä arviointia varten riittävästi tietoa käyttämällä lopullisia seurantatuloksia ja hankkimalla tarvittaessa lisätietoja.

63 artikla

1. Ennakkoarvioinneissa on tarkasteltava nykytilanteessa havaittavia eroja, puutteita ja mahdollisuuksia ja arvioitava sitä, kuinka johdonmukainen ehdotettu toimintatapa on tilanteeseen ja tavoitteisiin nähden, ottaen lisäksi huomioon yleisissä arviointikysymyksissä esiin tulleet seikat. Siinä on arvioitava valittujen toimintalinjojen toivottua vaikutusta ja esitettävä mahdollisuuksien mukaan niiden tavoitteet määrällisesti. Tämän lisäksi siinä on tarkistettava ehdotetut täytäntöönpanojärjestelyt sekä johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan ja muiden politiikkojen kanssa.

2. Ennakkoarvioinnista vastaavat maaseudun kehittämissuunnitelman laativat viranomaiset, ja sen on oltava erottamaton osa tätä suunnitelmaa.

64 artikla

1. Väli- ja jälkiarvioinneissa on käsiteltävä kyseisen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan erityiskysymyksiä sekä yhteisön tasolla merkityksellisiä yleisiä arviointikysymyksiä. Jälkimmäisiin kuuluvat maaseutuväestön asuinolot ja väestörakenne, työllisyys ja toimeentulo maataloudessa tai sen ulkopuolella, maatalouden rakenteet, maatalouden perustuotteet, laatu, kilpailukyky, metsätalousvarat ja ympäristöseikat.

Se, että jonkin yleisen arviointikysymyksen käsittelyn ei ole katsottu olevan tarpeellista tietyn maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan kannalta, on perusteltava.

2. Väliarvioinnissa on arviointikysymysten käsittelyn lisäksi tarkasteltava erityisesti ensimmäisiä saavutuksia, niiden merkittävyyttä ja johdonmukaisuutta kyseisen maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjan kanssa sekä sitä, missä määrin tavoitteet on saavutettu. Siinä on arvioitava myös rahoitusvarojen käyttöä sekä seurannan ja täytäntöönpanon toimivuutta.

Jälkiarvioinnissa, jossa annetaan vastaukset arviointikysymyksiin, on erityisesti tarkasteltava varojen käyttöä, tuen tehokkuutta ja suorituskykyä sekä sen vaikutuksia ja esitettävä johtopäätökset maaseudun kehittämispolitiikasta ja sen vaikutuksesta yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

3. Väli- ja jälkiarvioinnit on laadittava yhteistyössä komission kanssa, ja niistä vastaa maaseudun kehittämisohjelmia hallinnoiva viranomainen.

▼B

4. Maaseudun kehittämistä koskevaa ohjelma-asiakirjaa hallinnoiva viranomainen, mahdollinen seurantakomitea ja komissio arvioivat yksittäisten arviointien laadun hyväksyttyjä menetelmiä käyttäen. Arviointitulokset ovat julkisia.

65 artikla

1. Väliarviointikertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Maaseudun kehittämistä koskevan ohjelma-asiakirjan hallinnoinnista vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle, miten arviointikertomuksen suosituksia seurataan. Komissio laatii koko yhteisöä koskevan yhteenvedon saatuaan yksittäiset arviointikertomukset. Välikertomus päivitetään tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005.

2. Jälkiarviointikertomus on toimitettava komissiolle viimeistään kahden vuoden kuluttua ohjelmakauden päättymisestä. Saatuaan yksittäiset arviointikertomukset komissio laatii kolmen vuoden kuluessa ohjelmakauden päättymisestä koko yhteisöä koskevan yhteenvedon.

3. Arviointikertomuksissa on esiteltävä käytetyt menetelmät sekä niiden vaikutus tietojen ja tulosten laatuun. Niissä on oltava kuvaus ohjelman taustasta ja sisällöstä, rahoitusta koskevat tiedot, vastaukset yhteisiin arviointikysymyksiin sekä kansallisella tai alueellisella tasolla muotoiltuihin arviointikysymyksiin käytetyt indikaattorit mukaan luettuina, sekä päätelmät ja suositukset. Niiden pitää rakenteeltaan noudattaa mahdollisimman pitkälti komission arviointikertomuksia varten laatimissa suuntaviivoissa määriteltyä yhteistä rakennetta.

6 JAKSO

Hakemukset, tarkastukset ja seuraamukset

66 artikla

1. Pinta-alaa tai eläimiä koskevissa maaseudun kehittämistuen hakemuksissa, jotka esitetään erillään asetuksen (EY) N:o 2419/2001 6 artiklan mukaisista tuki-hakemuksista, on ilmoitettava kyseisen toimenpiteen hakemusten tarkastusten kannalta huomioon otettavat tilan kaikki pinta-alat ja eläimet, myös ne, joille ei haeta tukea.

2. Pinta-alaa koskevien maaseudun kehittämistoimenpiteiden on liityttävä erillisesti tunnistettuihin lohkoihin. Sitoumuksen ollessa voimassa tuettavia lohkoja ei voida muuttaa, lukuun ottamatta ohjelma-asiakirjassa nimenomaisesti mainittuja tapauksia.

3. Jos maksua koskeva hakemus sisältyy yhdennetyn valvontajärjestelmän pinta-alatukea koskevaan hakemukseen, jäsenvaltion on varmistettava, että lohkoista, joille haetaan maaseudun kehittämistukea, ilmoitetaan erikseen.

4. Eläimet ja pinta-alat on yksilöitävä asetuksen (ETY) N:o 1782/2003 18 ja 20 artiklan mukaisesti.

5. Jos kyseessä on monivuotinen tuki, ensimmäisen hakemusvuoden jälkeen maksut suoritetaan vuotuisen tukihakemuksen perusteella, paitsi jos jäsenvaltiossa määrätään menettelystä, jolla voidaan tehdä tämän asetuksen 64 artiklan 1 kohdan mukainen vuotuinen tarkastus tehokkaasti.

67 artikla

1. Järjestelmään liittymistä koskevat alkuperäiset hakemukset ja maksua koskevat peräkkäiset hakemukset on tarkastettava siten, että varmistetaan tukien myöntämisedellytysten noudattamisen tehokas todentaminen.

Jäsenvaltiot määrittelevät valvonnan menetelmät ja keinot sekä valvottavat henkilöt tukitoimenpiteiden luonteen mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltioiden on kaikissa aiheellisissa tapauksissa noudatettava asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 käyttöön otettua yhdennettyä tarkastus- ja valvontajärjestelmää.

2. Valvonta toteutetaan hallinnollisilla ja paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

68 artikla

▼C1

Hallinnollisen tarkastuksen on oltava perusteellinen, ja siihen on kaikissa aiheellisissa tapauksissa sisällytettävä ristiintarkastukset muun muassa yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tietojen kanssa. Perusteettomien tukimaksujen välttämiseksi tarkastuksen on koskettava tukitoimenpiteeseen kuuluvia lohkoja ja eläimiä. Pitkäaikaisten sitoumusten noudattamista on myös valvottava.

▼B

69 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä asetuksen (EY) N:o 2419/2001 III osaston mukaisesti. Niiden on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia tuensaajista ja katettava kaikki ohjelma-asiakirjoissa määrätyt erityyppiset maaseudun kehittämistoimenpiteet. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 IV luvussa tarkoitetun varhaiseläkettä koskevan toimenpiteen ja mainitun asetuksen 31 artiklassa tarkoitetun maatalousmaan metsitystoimenpiteen osalta prosenttimäärää voidaan alentaa kuudennesta vuodesta alkaen enintään 2,5 prosenttiin asti lisäämättä muiden toimenpiteiden tarkastusmääriä.

Paikalla tehtävät tarkastukset on hajautettava tehtäviksi ympäri vuotta kutakin maaseudun kehittämisen toimenpidettä koskevan riskianalyysin mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 II osaston I, VII, VIII ja IX luvun soveltamisalaan kuuluvien investointitukitoimenpiteiden osalta jäsenvaltiot voivat säätää, että paikalla tehtävät tarkastukset koskevat ainoastaan päättymäisillään olevia hankkeita.

Tuensaajan kaikki sitoumukset ja velvoitteet, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa, on tarkastettava.

70 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2419/2001 30 ja 31 sekä 32 artiklan 1 kohtaa sovelletaan pinta-alojen perusteella myönnettävään tukeen. Kyseisiä artikloita ei sovelleta muille metsätaloustoimenpiteille kuin maatalousmaan metsitystoimenpiteille myönnettäviin tukiin.

Mainitun asetuksen 36, 38 ja 40 artiklaa sovelletaan eläinten perusteella myönnettyyn tukeen.

71 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 artiklaa sovelletaan kaikille maaseudun kehittämistoimenpiteille myönnettyihin tukiin.

2. Jos tuki on maksettu aiheettomasti, maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myönnettävän tuen saajan on korvattava nämä määrät asetuksen (ETY) N:o 2419/2001 49 artiklan mukaisesti.

72 artikla

1. Jos kysymyksessä on vakavan laiminlyönnin seurauksena tehty väärä ilmoitus, asianomainen tuensaaja suljetaan kaikkien asetuksen (EY) N:o 1257/1999 asiaa koskevassa luvussa säädettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden ajaksi.

Jos kyseessä on tahallisesti tehty väärä ilmoitus, tuensaaja suljetaan niiden ulkopuolelle myös seuraavan vuoden ajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisella tasolla säädettyjen täydentävien seuraamusten soveltamista.

▼B

73 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä voimassa olevien velvoitteiden ja asiaa koskevien säännösten rikkomuksiin sovellettava seuraamusjärjestelmä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän järjestelmän täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

74 artikla

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 445/2002.

Asetuksen (EY) N:o 445/2002 65 artiklan 2 kohtaa sovelletaan edelleen.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

75 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 46 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

(14 artikla)

Tukikelpoiset kotieläinlajit	Kynnys, jonka alapuolella paikallinen rotu katsotaan uhanalaiseksi kasvatuksesta luopumisen vuoksi (naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä (*))
Naudat	7 500
Lampaat	10 000
Vuohet	10 000
Hevoset	5 000
Siat	15 000
Siipikarja	25 000

(*) Kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa laskettu samaan rotuun kuuluvien puhdasrotuisia eläimiä tuottavien naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä, joka on kirjattu jäsenvaltion hyväksymään rekisteriin (kantakirjaan tai muuhun vastaavaan eläinrekisteriin).

▼B

LIITE II

MAASEUDUN KEHITTÄMISSUUNNITELMAT

1. **Maaseudun kehittämissuunnitelman otsikko**

2. **Jäsenvaltio ja hallinnollinen alue (tarvittaessa)**

3.1. *Suunnitelman kattama maantieteellinen alue*

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 41 artikla

3.2. *Tavoite 1- ja 2 -alueiksi luokitellut alueet*

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 40 artikla

Eriteltävä:

— Tavoite 1 -alueet ja tavoitteen 1 siirtymäalueet. Tämä koskee ainoastaan liitännäistoimenpiteitä (varhaiseläke, luonnonhaittakorvaukset, maatalouden ympäristöohjelma ja maatalousmaan metsitys asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti).

— Tavoite 2 -alueet. Tämä koskee

1) liitännäistoimenpiteitä,

2) muita toimenpiteitä, jotka eivät kuulu tavoite 2 -ohjelmatyöhön.

4. **Suunnittelu asianomaisella maantieteellisellä alueella**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 41 artiklan 2 kohta

Jos alueella sovelletaan poikkeuksellisesti useampaa kuin yhtä maaseudun kehittämissuunnitelmaa, on ilmoitettava:

— kaikki asianomaiset suunnitelmat,

— miksi toimenpiteitä ei ole mahdollista yhdistää yhteen suunnitelmaan,

— toimenpiteiden väliset yhteydet eri suunnitelmissa ja yksityiskohdat siitä, miten suunnitelmien välinen yhteensopivuus ja johdonmukaisuus varmistetaan.

5. **Nykytilanteen määrällinen kuvaus**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta

1. *Nykytilanteen kuvaus*

Kuvailkaa määrällisten tietojen avulla nykytilannetta kyseisellä maantieteellisellä alueella korostaen vahvuuksia, kehityseroja ja -puutteita sekä maaseudun kehittämisen mahdollisuuksia. Kuvaus koskee maataloutta ja metsätaloutta (mukaan luettuina maatalouden erityisvaikeuksien luonne ja laajuus epäsuotuisilla alueilla), maaseudun taloudellista tilannetta, väestötieteellistä tilannetta, henkilöresursseja ja työllisyyttä sekä ympäristön tilaa.

2. *Edellisen ohjelmakauden vaikutukset*

Kuvailkaa EMOTR:sta maaseudun kehittämiseen edellisellä ohjelmakaudella ja liitännäistoimenpiteisiin vuodesta 1992 alkaen käytettyjen rahoitusvarojen vaikutuksia. Esittäkää arviointien tulokset.

3. *Muita tietoja*

Laajentakaa tarvittaessa kuvaus yhteisön maaseudun kehittämistoimien ja liitännäistoimenpiteiden lisäksi toteutettaviin toimenpiteisiin, joilla on ollut vaikutusta kyseisellä ohjelma-alueella.

6. **Ehdotetun strategian kuvaus, sen määrälliset tavoitteet, maaseudun kehittämiseen valitut toimintalinjat ja maantieteellinen kohdealue**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta

1. *Ehdotettu strategia, määrälliset tavoitteet, valitut toimintalinjat*

Kuvailkaa erityisesti seuraavia seikkoja suhteessa kyseisen alueen tunnistettuihin vahvuuksiin, kehityseroihin, -puutteisiin ja mahdollisuuksiin:

— toimintojen ensisijaiset tavoitteet,

— tavoitteiden saavuttamiseen soveltuva strategia,

— toiminnalliset tavoitteet ja odotettavissa olevat vaikutukset, mahdollisuuksien mukaan määrällisesti esitettynä sekä seurannan että arvioinnin osalta,

▼B

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet,

— miten yhdennetty lähestymistapa on otettu huomioon,

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon naisten ja miesten osallistuminen,

— missä määrin strategiassa otetaan huomioon kaikki asianmukaiset kansainväliset, yhteisön ja kansalliset ympäristöpoliittiset velvoitteet, mukaan luettuna kestävään kehitykseen liittyvät velvoitteet, erityisesti veden laatu ja käyttö, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen mukaan luettuna tilakohtainen kasvilajikkeiden säilyttäminen sekä kasvihuoneilmiö.

2. *Muiden toimenpiteiden kuvaus ja vaikutukset*

Kuvauksessa on lisäksi tarvittaessa selvitettävä toimenpiteet, jotka on toteutettu maaseudun kehittämissuunnitelman ulkopuolella (joko muita yhteisön toimenpiteitä tai kansallisia toimenpiteitä kuten pakollisia sääntöjä, käytäntöjä ja valtion tukitoimenpiteitä), ja selitettävä missä määrin tunnistetut tarpeet on näin mahdollista täyttää.

3. *Maantieteelliset alueet, joilla sovelletaan erityisiä toimenpiteitä*

Kuvailkaa sellaisten 8 kohdassa määriteltyjen toimenpiteiden soveltamisalue, joita ei sovelleta 3 kohdassa ilmoitetulla alueella kokonaisuudessaan.

Erityisesti on määriteltävä seuraavat seikat:

— kyseisen alueen epäsuotuisten alueiden hyväksytty luettelo,

— perustellut muutokset epäsuotuisten alueiden luetteloon (asetuksen (EY) N:o 1257/1999 55 artiklan 4 kohta),

— ympäristörajoitteiset alueet perusteluineen.

4. *Aikataulu ja toteutuminen*

Ehdotus eri toimenpiteiden toteuttamisaikatauluksi, odotettavissa oleva toteutuminen ja kesto (katso myös 8 kohta).

7. **Arviointi, josta käy ilmi odotettavissa olevat taloudelliset, ympäristölliset ja sosiaaliset vaikutukset**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta

Yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan mukaisesti.

8. **Alustava kokonaisrahoitustaulukko (EMOTR-vuosi)**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta

▼B

Rahoitussuunnitelmataulukko: maaseudun kehittämisohjelmat (miljoonaa euroa)

	Vuosi 1			… Vuosi 7			YHTEENSÄ		
	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)	Julkiset menot (1)	Yhteisön rahoitusosuus (2)	Yksityisen sektorin rahoitusosuus (3)
Toimintalinja A									
Toimenpide A1 (esim. maatalouden ympäristöohjelma ja eläinten hyvinvointi)									
joista asetuksen (EY) N:o 2078/92 mukaisesti hyväksyttyjä									
Toimenpide A 2…									
… Toimenpide A n									
A yhteensä									
Toimintalinja B….									
Toimenpide B 1 (esim. varhaiseläke)									
joista asetuksen (EY) N:o 2079/92 mukaisesti hyväksyttyjä									
Toimenpide B 2									
… Toimenpide B n									
B yhteensä									
… Toimintalinja N									
Toimenpide N 1 (esim. metsitys):									
joista asetuksen (ETY) N:o 2080/92 mukaisesti hyväksyttyjä									
Toimenpide N 2…									
… Toimenpide N n									
N yhteensä									
Muut toimet									
Arviointi									
Ennen vuotta 1992 toteutetut toimenpiteet									
Siirtymäkauden toimet (4)									
Muut toimet yhteensä									
Toteutuneet kokonaismenot (D)									
Kokonaissuunnitelma - (P) (5)									

▼B

	Vuosi 1			… Vuosi 7			YHTEENSÄ		
	Julkiset menot ([1])	Yhteisön rahoitusosuus ([2])	Yksityisen sektorin rahoitusosuus ([3])	Julkiset menot ([1])	Yhteisön rahoitusosuus ([2])	Yksityisen sektorin rahoitusosuus ([3])	Julkiset menot ([1])	Yhteisön rahoitusosuus ([2])	Yksityisen sektorin rahoitusosuus ([3])
Alikäyttö(P-D)									
Ylikäyttö (D-P)									

([1]) Sarakkeeseen merkitään alustavat menoarviot (julkisina menoina).
([2]) Sarake koskee yhteisön rahoitusosuutta kunkin toimenpiteen osalta. Yhteisön rahoitusosuus maksettavista menoista lasketaan ohjelmassa kullekin toimenpiteelle vahvistettujen määrien ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Yhteisön rahoitusosuus voidaan laskea suhteessa tukikelpoisiin julkisiin menoihin (sarake 2/sarake 1) tai suhteessa tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin [sarake2/(sarake 1 + sarake 3)].
([3]) Sarake koskee alustavia menoarvioita (ilmaistaan yksityisen sektorin rahoitusosuutena), jos toimenpiteelle on suunniteltu tällaista rahoitusosuutta.
([4]) Asetuksen (EY) N:o 2603/1999 4 artiklan 2 kohta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeät perusteet ohjelmatyöhön yhdistettävien menojen osalta.
([5]) Laskentaperusteena käytetään ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna, liitteenä olevaa rahoitussuunnitelmataulukkoa.

▼B

TUEN MUKAUTTAMISESTA SAADUT MÄÄRÄRAHAT

	Vuosi 1		Vuosi 2		… Vuosi 7		Yhteensä	
	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus
Varhaiseläke								
Maatalouden ympäristötoimenpiteet ja eläinten hyvinvointi Maatalouden ympäristötoimenpiteet ja eläinten hyvinvointi								
Metsitys								
Epäsuotuisat alueet								
Tuen mukauttaminen yhteensä								

Huom.
Jos sama toimenpide kuuluu samanaikaisesti useampaan kuin yhteen toimintalinjaan, jäsenvaltion on laadittava varainhoitoon liittyvistä syistä lisätaulukko, josta käyvät ilmi kaikki toimenpiteeseen liittyvät menot. Tämän täydentävän taulukon on oltava edellä annetun mallin mukainen ja noudatettava jäljempänä olevassa luettelossa esitettyä järjestystä
Tämän asetuksen 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rahoitustaulukon koonnelman on vastattava edellä olevan taulukon rakennetta ja jäljempänä olevan luettelon järjestystä.
— Eri toimenpiteet määritellään seuraavasti:
a) maatilainvestoinnit;
b) nuorten viljelijöiden aloitustuki;
c) koulutus;
d) varhaiseläke;
e) epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristörajoitteita;
f) maatalouden ympäristötoimenpiteet ja eläinten hyvinvointi;
g) maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin parantaminen;
h) maatalousmaan metsitys;
i) muut metsätaloustoimenpiteet;
j) maanparannus;
k) maa-alueiden uusjako;
l) maatilojen neuvonta-, lomitus- ja tilanhoitopalveluiden perustaminen;
m) laadukkaiden maataloustuotteiden markkinointi, laatuohjelman käyttöönotto mukaan luettuna;
n) maaseudun elinkeinojen ja maaseutuväestön peruspalvelut;
o) kylien kunnostaminen ja kehittäminen sekä maaseutuperinnön suojeleminen ja säilyttäminen;
p) toimintojen monipuolistaminen maataloudessa ja sitä lähellä olevilla aloilla monimuotoisuuden tai vaihtoehtoisten tulonlähteiden edistämiseksi;
q) maatalouden vesivarojen hoito;
r) maatalouden kehittämiseen liittyvien perusrakenteiden kehittäminen ja parantaminen;
s) matkailu- ja käsityöläiselinkeinojen kannustaminen;
t) ympäristönsuojelu maa- ja metsätalouden aloilla ja maisemanhoito sekä eläinten hyvinvoinnin parantaminen;
u) luonnononnettomuuksien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntavälineiden käyttöönotto;
v) uudet rahoitusjärjestelyt;
w) paikallisten kumppaneiden hallinnoimat yhdennetyt maaseudun kehittämisstrategiat;
x) tiukkojen vaatimusten täytäntöönpano;

▼B

	Vuosi 1		Vuosi 2		… Vuosi 7		Yhteensä	
	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus	Julkiset menot	Yhteisön rahoitusosuus

y) maatilojen neuvontapalveluiden käyttö;

z) elintarvikkeiden laatuohjelmiin osallistuminen;

aa) laatutuotteiden menekinedistäminen.

— Toimenpiteet j–w voidaan määritellä yhtenä toimenpiteenä: j) kannustaminen maaseutualueiden mukauttamiseen ja kehittämiseen.

— EMOTR:n tukiosaston varat maaseutualueiden mukauttamiseen ja kehittämiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamiseen tavoitteeseen 2 kuuluvilla (maaseutu) alueilla asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaisesti:… miljoonaa euroa (% 33 artiklassa tarkoitetusta kokonaissummasta).

▼B

9. **Kuvaus suunnitelmien toteuttamisessa huomioon otettavista toimenpiteistä**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan viides luetelmakohta

Kaikkien kohtien osalta esitetään seuraavat tiedot:

A. Tukitoimenpiteiden pääpiirteet.

B. Muut tiedot.

1. *Yleiset vaatimukset*

A. Tukitoimenpiteet pääpiirteissään:

— luettelo toimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisessa järjestyksessä,

— sen yksittäisen artiklan (ja kohdan) määrittely, jonka soveltamisalaan kukin maaseudun kehittämisen toimenpide kuuluu; jos artikloja on kaksi tai enemmän, toimenpide on eriteltävä osina,

— kunkin toimenpiteen yleinen tavoite.

B. Muut tiedot:

Ei vaadita.

2. *Kaikkia tai useita toimenpiteitä koskevat vaatimukset (1)*

A. Pääpiirteet:

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut poikkeukset.

B. Muut tiedot:

— yhteisön rahoitusosuus joko kokonaismenojen tai julkisten menojen perusteella,

— tukien intensiteetti ja/tai määrä ja sovellettu eriyttäminen (I–VIII luku),

— tukikelpoisuusedellytykset yksityiskohdittain,

— perusteet taloudellisen elinkelpoisuuden osoittamiseksi (I, II, IV ja VII luku),

— tavanomaiset hyvät maatalouskäytännöt (V ja VI luku),

— ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset (I, II ja VII luku),

— vaadittava ammattitaito ja pätevyys (I, II ja IV luku),

— kyseisten tuotteiden tavanomaisten markkinoiden olemassaolon riittävä arviointi (I ja VII luku) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 6 ja 26 artiklan mukaisesti,

— kuvaus kaikista voimassa olevista sopimuksista (edelliseltä kaudelta), mukaan luettuina rahoitusehdot ja niihin sovellettavat menettelyt/säännöt.

3. *Erityistoimenpiteitä koskevat tiedot*

Lisäksi vaaditaan seuraavat erityistiedot toimenpiteittäin yksittäisten lukujen osalta:

I Maatilainvestoinnit

A. Pääpiirteet:

— ensisijaiset tuotannonalat ja investointityypit.

B. Muut tiedot:

— tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärät,

— tukimuodot,

— niiden vaatimuksien määrittely, joiden osalta asetuksen (EY) no 1257/1999 5 artiklan 3 kohdan mukaan voidaan viljelijälle myöntää lisäaikaa, näiden vaatimusten täyttämisessä olevien erityisongelmien perustelut sekä kunkin vaatimuksen enimmäismääräaika.

II Nuorten viljelijöiden aloitustuki

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

▼B

— määräaika, jonka kuluessa nuorten viljelijöiden on täytettävä tukikelpoisuusehdot tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa vahvistetun viiden vuoden määräajan rajoissa,

— ikäraja,

— edellytykset, joita sovelletaan niihin nuoriin viljelijöihin, jotka eivät toimi ainoana tilanpidosta vastaavana yrittäjänä tai ovat jäseninä yhdistyksissä tai osuuskunnissa, jotka keskittyvät pääasiassa maatilan hoitoon,

— aloitustuen muoto,

— nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseen liittyvien maatilojen neuvontapalveluiden nimeäminen, jos myönnetään tukea, jonka määrä ylittää asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa säädetyn määrän.

III Koulutus

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— tukikelpoiset toimet ja tuensaajat,

— varmistus siitä, että rahoitettaviksi esitettyihin toimiin ei kuulu tavallisia koulutusjärjestelmiä ja -ohjelmia.

IV Varhaiseläkejärjestelmä

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— yksityiskohtaiset tiedot luopujaan, jatkajaan, työntekijöihin ja luovutettuun maahan, erityisesti luopujan käyttäessä maata muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, sovellettavista edellytyksistä ja elinkelpoisuuden parantamiseksi asetettu määräaika,

— tukimuoto sekä kuvaus tilakohtaisen osarahoitusosuuden enimmäismäärän laskutavasta ja perusteet tuensaajittain,

— kansallisten eläke- ja varhaiseläkejärjestelmien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tuen kestosta.

V Epäsuotuisat alueet ja ympäristörajoitteiset alueet

A. Pääpiirteet:

— tukitaso:

1) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a kohdan mukaisten luonnonhaittakorvausten osalta: ehdotukset mainitun asetuksen 15 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan osarahoituksen enimmäismäärää koskevissa säännöksissä sallitun jouston soveltamiseksi perusteluineen. Tarkennus miten varmistetaan, että luonnonhaittakorvauksen ylärajaa noudatetaan näissä tapauksissa ja selvitys, millä hallinnollisilla menettelyillä tämä varmistetaan; jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 liitteessä säädettyä enimmäiskeskiarvoa, täsmentäkää oikeudenmukaiset olosuhteet, joiden perusteella keskiarvoa käytetään;

2) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan b kohdan ja 16 artiklan mukaisten maksujen osalta: alustavat yksityiskohtaiset agronomiset laskelmat, joista näkyvät a) ympäristörajoituksista johtuvat tulonmenetykset ja kustannukset sekä b) viitteenä käytetyt agronomiset oletukset;

3) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 16 artiklassa tarkoitettujen luonnonhaittakorvausten osalta

— täsmentäkää tarvittaessa, minkä erityisongelmien vuoksi on perusteltua myöntää mainitun asetuksen 16 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tukea suurempaa tukea,

— täsmentäkää tarvittaessa, minkä vuoksi on perusteltua myöntää mainitun asetuksen 16 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista suurempaa alustavaa tukea.

B. Muut tiedot:

▼B

— yksityiskohtaiset tiedot seuraavista tukikelpoisuusehdoista ja erityisesti:

1) vähimmäispinta-alan määritys;

2) yhteisten laidunten osalta käytettävien soveltuvien muuntomekanismien kuvaus;

3) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a kohdan mukaisten luonnonhaittakorvausten osalta: perusteet tuen määrän eriyttämiselle asetuksen (EY) N:o 1257/1999 15 artiklan 2 kohdan perusteiden mukaisesti;

4) asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan b alakohdassa ja 16 artiklassa tarkoitettujen luonnonhaittakorvausten osalta: muutokset hyväksytyssä ohjelma-asiakirjassa vahvistettuihin yksityiskohtaisiin agronomisiin laskelmiin;

— muutokset neuvoston tai komission direktiiveillä säädettyihin tai muutettuihin epäsuotuisia alueita koskeviin luetteloihin ja ympäristörajoitteisia alueita koskevat luettelot.

VI Vaatimusten noudattaminen

VI.1 *Tiukkojen vaatimusten täytäntöönpano*

A. Pääpiirteet:

— luettelo yhteisön lainsäädäntöön perustuvista vaatimuksista, joille voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 1257/1999 21 b artiklassa tarkoitettua tukea, päivämäärä, josta alkaen vaatimus on yhteisön lainsäädännön mukaisesti pakollinen, ja valintaperusteet.

B. Muut tiedot:

— kuvaus uuden vaatimuksen noudattamisesta johtuvien velvollisuuksien tai rajoitusten merkittävistä vaikutuksista maatilan kustannuksiin,

— tuen määrä tukikelpoista vaatimusta kohti ja yksityiskohtaiset laskelmat, joiden mukaan kyseisen määrän myöntäminen on perusteltua.

VI.2 *Maatilojen neuvontapalveluiden käyttö*

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— jäsenvaltion täytäntöön paneman maatilojen neuvontapalvelujärjestelmän kuvaus, neuvontapalveluista vastuussa olevien viranomaisten valintamenettely mukaan luettuna,

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 21 d artiklan ensimmäisessä kohdassa määriteltyjen neljän neuvontapalvelun käytön tuentoistuvuus.

VII Maatalouden ympäristötoimenpiteet ja eläinten hyvinvointi

A. Pääpiirteet:

— sitoumusten perusteet ottaen huomioon niiden odotettavissa olevat vaikutukset,

— yksityiskohtaiset agronomiset alkulaskelmat, joista näkyvät a) aiheutuneet tulonmenetykset ja kustannukset tavanomaisiin hyviin maatalouskäytäntöihin nähden, b) viitteenä käytetyt agronomiset oletukset, c) kannustimen taso ja sen perustelut puolueettomien perusteiden mukaisesti.

B. Muut tiedot:

— luettelo kyseisten alueiden paikallisista roduista, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi, sekä naaraspuolisten siitoseläinten lukumäärä. Asianmukaisesti hyväksytyn asiantuntijaelimen tai eläintuottajien organisaation tai yhteenliittymän on varmistettava tämä eläinten lukumäärä sekä rekisteröitävä ja päivitettävä rodun kantakirja. Kyseisellä elimellä on oltava kyseisen rodun eläinten tunnistamiseen tarvittava pätevyys ja tietotaito,

— geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvien geenivarojen osalta maatiaiskantojen tai alkuperäisten (paikallisten) lajien esiintymisen harvinaisuutta, kantojen monimuotoisuutta ja

▼B

paikallisella tasolla käytettäviä viljelymenetelmiä koskevien tieteellisten tulosten ja indikaattorien tukemat todisteet geneettisestä köyhtymisestä,

— tarkat tiedot viljelijöiden velvoitteista ja muista sitoumusehdoista mukaan luettuina voimassa olevien sopimusten soveltamisala ja mukautusmenettelyt,

— tukitason muutokset 120 prosenttiin asti hyväksytyssä ohjelma-asiakirjassa vahvistettujen agronomisten laskelmien yhteydessä ilmoitetuista kustannuksista, menoista ja tuloista sekä tällaisten muutosten perusteet,

— toimenpiteen soveltamisalan kuvaus, josta käyvät ilmi soveltamisala tarpeisiin nähden sekä kohdentamisaste maantieteellisellä, alakohtaisella tai muulla tasolla,

— kaikkien maatalouden ympäristösitoumusten tai eläinten hyvinvointia koskevien sitoumusten osalta mahdollisuudet yhdistämiseen ja sitoumusten johdonmukaisuuden varmistaminen.

VIII Elintarvikkeiden laatu

VIII.1 *Laatuohjelmiin osallistuminen*

A. Pääpiirteet:

— luettelo tukikelpoisista yhteisön ja jäsenvaltioiden laatuohjelmista; jäsenvaltioiden ohjelmien osalta ohjelman kuvaus asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 b artiklassa vahvistettujen perusteiden kannalta.

B. Muut tiedot:

— tuen määrä tukikelpoista ohjelmaa kohti ja perustelut asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 c artiklassa tarkoitettujen kiinteiden kustannusten perusteella.

VIII.2 *Laatutuotteiden menekinedistäminen*

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— luettelo tuotteista, joille voidaan myöntää tukea VIII.1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti valittujen laatuohjelmien perusteella,

— menettely, jolla voidaan varmistaa, että toimet, joille on myönnetty maaseudun kehittämistukea, eivät ole toimia, joille myönnetään tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 2826/2000 mukaisesti,

— tiedottamista, menekinedistämistä tai mainontaa koskevan aineiston ennakkovalvontamenettely (tämän asetuksen 26 artikla),

— kuvaus tukikelpoisista kustannuksista.

IX Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen

A. Pääpiirteet

— maatalouden perustuotantoalat.

B. Muut tiedot:

— perusteet alkutuottajien saamien taloudellisten etujen todistamiseksi,

— niiden vaatimusten määrittely, joiden osalta pienille jalostusyksiköille voidaan myöntää lisäaikaa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan mukaan, näiden vaatimusten täyttämisessä olevien erityisongelmien perustelut sekä kunkin vaatimuksen osalta lisäajan enimmäismäärä.

X Metsätalous

A. Pääpiirteet:

Ei vaadita.

B. Muut tiedot:

— seuraavat määritelmät:

i) ”maatalousmaa” tämän asetuksen 32 artiklan mukaisesti;

ii) ”viljelijä” tämän asetuksen 33 artiklan mukaisesti;

▼B

iii) määräykset tai säännökset, joilla varmistetaan, että toimet on mukautettu paikallisiin oloihin ja että ne ovat ympäristön sekä tarvittaessa metsänhoidon ja riistaeläinten välisen tasapainon kannalta sopivia;

iv) alueiden väliset sopimusjärjestelyt ja mahdolliset tuensaajat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 32 artiklassa tarkoitettujen toimien osalta,

— seuraavat tiedot, silloin kun 46 artiklassa tarkoitettuja asteikkoja sovelletaan:

i) yksikköhintoja koskevien asteikkojen määrät;

ii) asteikkojen vahvistamiseksi sovellettu menetelmä;

iii) liikakorvauksen välttämistä koskevan perusteen noudattaminen,

— kuvaus tukikelpoisista toimista ja tuensaajista,

— ehdotettujen toimien sekä kansallisten tai alemman hallintotason metsäohjelmien tai vastaavien välineitten väliset yhteydet,

— viittaus metsänsuojelusuunnitelmiin keskimääräisen tai erittäin paloherkäksi luokiteltujen metsäalueiden osalta sekä ehdotettujen toimenpiteiden vastaavuus näihin suojelusuunnitelmiin nähden.

XI Kannustaminen maaseutualueiden sopeuttamiseen ja kehittämiseen

A. Pääpiirteet:

— kunkin toimenpiteen osana ehdotetun toiminnan kuvaus perusteluineen.

B. Muut tiedot:

— määritelmät yleisiä tukikelpoisuusperusteita vastaavista uusista rahoitusjärjestelyistä.

10. **Tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimien tarve (tarvittaessa)**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kuudes luetelmakohta

11. **Toimivaltaisten viranomaisten ja vastuuelinten nimeäminen**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan seitsemäs luetelmakohta

12. **Säännökset suunnitelmien tehokkaan ja tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, seuranta ja arviot mukaan luettuina; määrällisten arviointi-indikaattoreiden määritelmät, tarkastuksia, seuraamuksia ja tiedotustoimenpiteitä koskevat järjestelyt**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan kahdeksas luetelmakohta

1. *Yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen 60–65 artiklan soveltamisesta*

Niihin on sisällyttävä erityisesti

— mahdollisuus maksaa ennakoita tietyille investointitoimenpiteiden tuensaajille,

— selvitys järjestelyistä tuen maksamiseksi lopullisille tuensaajille,

— ohjelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, erityisesti järjestelmät ja menettelyt rahoitukseen sekä fyysisiin ja vaikutuksia kuvaaviin indikaattoreihin liittyvän tiedon keräämiseksi, järjestämiseksi ja koordinoimiseksi,

— seurantakomiteoiden asema, kokoonpano ja menettelyohjeet,

— käytetyt koodit; koodien on vastattava komission laatimaa mallia.

2. *Yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen 66–73 artiklan soveltamisesta*

Niihin on sisällyttävä tarkat tiedot hakemuksen perusteiden ja tukiedellytysten noudattamisen tarkastamisessa käytettävistä valvontatoimenpiteitä ja seuraamuksia koskevista säännöistä.

3. *Yksityiskohtaiset tiedot asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 vahvistettujen tukikelpoisuuden yleisperusteiden noudattamisesta*

Tämän asetuksen 45 artikla.

4. *Muut tiedot*

▼B

Soveltuvin osin tiedot ylivoimaista estettä koskevaa ilmoitusta varten vahvistetun määräajan pidentämisestä (tämän asetuksen 39 artiklan 2 kohta).

13. **Kuulemistulokset ja asiaan liittyvien viranomaisten ja elinten nimeäminen sekä talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 1 kohdan yhdeksäs luetelmakohta

1. *Kuvauksen on sisällettävä*

— talous- ja yhteiskuntaelämän osapuolet sekä muut asiaan liittyvät kansalliset elimet, joita on kuultava kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaan,

— maatalous- ja ympäristöviranomaiset ja elimet, jotka osallistuvat erityisesti maatalouden ympäristötoimenpiteiden ja muiden ympäristötoimenpiteiden kehittämiseen, täytäntöönpanoon, seurantaan, arviointiin ja tarkastamiseen, jotta voitaisiin varmistaa näiden toimenpiteiden ja muiden maaseudun kehittämistoimenpiteiden välinen tasapaino.

2. *Esittäkää kuulemistulosten yhteenveto sekä se, miten esitetyt näkökulmat ja neuvot on otettu huomioon.*

14. **Tukitoimenpiteiden välinen tasapaino**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 43 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta

1. *Kuvailkaa seuraavia seikkoja vahvuuksien, tarpeiden ja mahdollisuuksien osalta:*

— maaseudun kehittämistoimenpiteiden välinen tasapaino,

— missä määrin maatalouden ympäristötoimenpiteitä toteutetaan koko valtion alueella.

2. *Kuvauksessa on tapauksen mukaan viitattava*

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ulkopuolella toteutettaviin toimenpiteisiin,

— erillisten maaseudun kehittämissuunnitelmien osana toteutettaviin tai suunniteltuihin toimenpiteisiin.

15. **Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 2 kohta

A. Pääpiirteet

1. *Yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden arviointi seuraaviin seikkoihin nähden:*

— muut yhteisön politiikat ja niiden osana toteutettavat toimenpiteet, erityisesti kilpailupolitiikka,

— muut yhteisen maatalouspolitiikan välineet erityisesti, jos on kyse asetuksen (EY) N:o 1257/1999 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista,

— muut maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyvät tukitoimenpiteet,

— yleiset tukikelpoisuusperusteet.

2. *Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 33 artiklan mukaisten toimenpiteiden osalta on varmistettava ja tarvittaessa selvennettävä, että*

— kyseisen artiklan kuudennen, seitsemännen ja yhdeksännen luetelmakohdan mukaiset toimenpiteet eivät saa EAKR:sta tavoitteen 2 maaseutualueille ja siirtymäalueille annettavaa rahoitusta,

— toimenpiteet eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 II osastossa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisalaan.

B. Muut tiedot:

Arviossa on erityisesti otettava huomioon järjestelyt, joilla varmistetaan riittävä koordinointi seuraavista seikoista vastaavien viranomaisten kanssa:

— markkinajärjestelyihin liittyvät kehittämistoimenpiteet,

— kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat maaseudun kehittämistoimenpiteet.

16. **Täydentävät valtiontuet**

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 52 artikla

A. Pääpiirteet

▼B

Eritelkää toimenpiteet, joille aiotaan maksaa lisärahoitusta valtiontuen muodossa [asetuksen (EY) N:o 1257/1999 52 artikla]. Alustavassa taulukossa on esitettävä suunnitelmaan kuuluvien kaikkien toimenpiteiden osalta niille kunkin vuoden aikana myönnettävän lisätuen määrä.

B. Muut tiedot:

— valtiontuen lakkauttaminen,

— yhdelle hyväksytyssä ohjelma-asiakirjassa mainitulle toimenpiteelle valtiontukena myönnetyn lisärahoituksen muutokset,

— tuen määrä.

▼B

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 445/2002	Tämä asetus
1 artikla	—
—	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	—
3 artiklan 2 kohta	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artikla
5 artiklan 2 ja 3 kohta	—
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	—
—	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla
20 artikla	20 artikla
21 artikla	21 artikla
—	22 artikla
—	23 artikla
—	24 artikla
—	25 artikla
—	26 artikla
22 artikla	27 artikla
—	28 artikla
23 artikla	29 artikla
24 artikla	30 artikla
25 artikla	31 artikla
26 artikla	32 artikla
27 artikla	33 artikla
28 artikla	34 artikla
29 artikla	35 artikla
30 artikla	36 artikla
31 artikla	37 artikla
32 artikla	38 artikla
33 artikla	39 artikla
34 artikla	40 artikla
35 artiklan 1 kohta	41 artiklan 1 kohta
35 artiklan 2 kohta	41 artiklan 3 kohta
35 artiklan 3 kohta	41 artiklan 2 kohta
36 artikla	42 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 445/2002	Tämä asetus
37 artikla	43 artikla
38 artikla	44 artikla
39 artikla	45 artikla
39 a artikla	46 artikla
40 artikla	47 artikla
41 artikla	48 artikla
42 artikla	49 artikla
43 artikla	50 artikla
44 artikla	51 artikla
45 artikla	52 artikla
45 a artikla	53 artikla
46 artikla	54 artikla
47 artikla	55 artikla
48 artikla	56 artikla
49 artikla	57 artikla
50 artikla	58 artikla
51 artikla	59 artikla
52 artikla	60 artikla
53 artikla	61 artikla
54 artikla	62 artikla
55 artikla	63 artikla
56 artikla	64 artikla
57 artikla	65 artikla
58 artikla	66 artikla
59 artikla	67 artikla
60 artikla	68 artikla
61 artikla	69 artikla
62 artikla	70 artikla
62 a artikla	71 artikla
63 artikla	72 artikla
64 artikla	73 artikla
65 artiklan 1 kohta	74 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 2 kohta
65 artiklan 2 kohta	74 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
66 artikla	75 artiklan ensimmäinen alakohta
—	75 artikla toinen alakohta
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III